C/2025/6534

4.12.2025 г.

НАСОКИ НА КОМИСИЯТА

Известие на Комисията: Насоки за прилагането на практика на определенията за площадка, предприятие и инсталация, установени в член 13, буква з) от Регламента за портала за емисиите от промишлеността (Регламент (ЕС) 2024/1244)

(текст от значение за ЕИП)

(C/2025/6534)

Настоящото известие на Комисията има за цел да помогне на националните органи да прилагат Регламент (ЕС) 2024/1244. Единствено Съдът на Европейския съюз е компетентен да дава обвързващи тълкувания на правото на Съюза.

Насоките са разработени от Европейската агенция за околна среда с подкрепата на нейния Европейски тематичен център по здраве на човека и по околна среда. Комисията би желала да изрази признателност за ценния принос на членовете на експертната група и наблюдателите в рамките на Регламента за портала за емисиите от промишлеността, които участваха активно и оказаха безценно съдействие по време на целия проект, включително в семинари и писмени консултации.

СЪДЪРЖАНИЕ

Резюме 4

1. Въведение 4

2. Географска йерархия 5

3. Определения 7

3.1. Площадка 7

3.2. Предприятие 8

3.3. Инсталация 9

3.4. Част от инсталация 10

4. Как да се класифицират отчетните единици по РПЕП 10

4.1. Как да се идентифицира промишлена площадка за докладване по РПЕП 11

4.2. Как да се идентифицира предприятие за докладване по РПЕП 12

4.3. Как да се идентифицира инсталация за докладване по РПЕП 12

4.3.1. Стационарно техническо съоръжение 13

4.3.2. Пряко свързани дейности 15

5. Секторни примери 16

5.1. Енергиен сектор 16

5.2. Сектор на отпадъците 18

5.3. Рафинерия и нефтохимична площадка 19

5.4. Фармацевтична площадка 20

5.5. Изхвърляне на води от множество инсталации на една и съща площадка 22

5.6. Инсталации за интензивно отглеждане на птици или свине и кланици 24

5.7. Сектори и дейности, които не са обхванати от ДЕП 25

5.7.1. Средни горивни инсталации 25

5.7.2. Подземни минни работи и свързаните с тях операции, включително добив на суров нефт или газ на сушата или в морето (когато не са обхванати от приложение I към ДЕП) 25

5.7.3. Открити минни работи и каменодобив (когато не са обхванати от приложение I към ДЕП и когато площта на района, ефективно засегнат от добивните операции, е равен на 25 хектара) 25

5.7.4. Градски пречиствателни станции за отпадъчни води (с капацитет, съответстващ на 100 000 еквивалентни жители или повече) 28

5.7.5. Аквакултури на базата на фураж с годишен производствен капацитет, надвишаващ 500 тона 28

5.7.6. Инсталации за строителство и/или разглобяване за скрап на кораби, както и за боядисване или отстраняване на бои от кораби, които имат капацитет да приемат кораби с дължина 100 метра или по-голяма 30

5.7.7. Електролиза на вода за производство на водород в промишлен мащаб — инсталации, които не попадат в обхвата на приложение I към ДЕП 30

6. Заключение 30

Списък на съкращенията

Съкращение	Наименование
РИК	Решение за изпълнение на Комисията
ГТКЦ	Газова турбина с комбиниран цикъл
ПСД	Пряко свързана дейност
ЕАОС	Европейска агенция за околна среда
ЕРИПЗ	Европейски регистър за изпускането и преноса на замърсители
ДЕП	Директива относно емисиите от промишлеността и животновъдството
РПЕП	Регламент за портала за емисиите от промишлеността
INSPIRE	Инфраструктура за пространствена информация в Европа
ГГИ	Голяма горивна инсталация
СГИ	Средна горивна инсталация
ДСГИ	Директива за средните горивни инсталации
ИКЕ на ООН	Икономическа комисия за Европа на Организацията на обединените нации
ИО	(Съвместно) изгаряне на отпадъци
ПСОВ	Пречиствателна станция за отпадъчни води

РЕЗЮМЕ

В член 13, буква з) от Регламент (ЕС) 2024/1244 („Регламент за портала за емисиите от промишлеността“ или „РПЕП“) се изисква Комисията, подпомагана от Европейската агенция за околна среда и след консултации с държавите членки, да изготвя и редовно да актуализира насоки в подкрепа на прилагането на регламента. В насоките се определя как да се прилагат на практика определенията за площадки, предприятия и инсталации, установени в регламента.

Настоящият документ с насоки предоставя рамка за точно и последователно докладване на данни за околната среда от промишлени площадки в ЕС. Той има за цел да спомогне за изясняването на: i) определенията за „обект“, „съоръжение“ и „инсталация“, посочени в Регламент (ЕС) № 1089/2010 на Комисията ([1]) (Инфраструктура за пространствена информация в Европа („Регламент INSPIRE“) чрез привеждането им в съответствие с определенията в РПЕП); и ii) определението за инсталация в Директивата относно емисиите от промишлеността (ДЕП) 2010/75/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2024/1785 ([2]). В документа се обяснява как тези определения се вписват в йерархичната структура за докладване, изисквана от рамката на Регламента INSPIRE за обмен на пространствени данни.

Основните раздели включват насоки относно: i) идентифициране на площадки, предприятия и инсталации; ii) описване на техническите и оперативните връзки между промишлените единици; и iii) определяне кога няколко инсталации следва да се смятат за едно предприятие. В документа се разглеждат и „пряко свързаните дейности“, които следва да се вземат предвид при докладването на емисиите от дадена инсталация.

В настоящите насоки са представени различни примери в подкрепа на докладването по РПЕП. Те обаче не са изчерпателни и не обхващат всички възможни случаи. Компетентният докладващ орган във всяка държава членка е този, който трябва да прилага насоките, като взема предвид националния контекст.

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Регламентът за портала за емисиите от промишлеността (РПЕП) ([3]) беше приет на 24 април 2024 г. и заменя Регламента за Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители (ЕРИПЗ) ([4]). С него се въвежда комплексен Регистър за изпускането и преноса на замърсители на равнището на ЕС и поради това се прилага Протоколът на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН) за регистри за изпускането и преноса на замърсители на околната среда ([5]), обикновено наричан Протокол за РИПЗ или Протокола от Киев. Първото докладване съгласно преразгледания регламент ще се проведе през 2028 г., когато държавите членки ще докладват на Комисията данни за изпусканията и преносите, използването на ресурси и друга контекстуална информация от промишлените инсталации, попадащи в обхвата на доклада за 2027 г.

С РПЕП се внася промяна в равнището на докладване за изпусканията в сравнение с ЕРИПЗ, като се преминава от равнище предприятие (което може да включва една или повече инсталации) към равнище инсталация. Това ще даде възможност за по-добро привеждане в съответствие и съгласуваност с Директивата относно емисиите от промишлеността (ДЕП) 2010/75/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2024/1785 ([6]) (Директивата относно емисиите от промишлеността и от отглеждането на селскостопански животни (ДЕП), която регулира емисиите от промишлеността чрез издаване на разрешителни за инсталации. Следователно с РПЕП могат по-добре да се подкрепят целите и изпълнението на ДЕП и да се даде възможност за оценка на ефективността ѝ. При изготвянето на настоящите насоки беше взето предвид обобщението на *отговорите на ГД „Околна среда“ относно прилагането на Директивата относно емисиите от промишлеността — глава 1* от 18 януари 2019 г. ([7])

Преминаването към докладване на равнище инсталация се очаква да има ограничено въздействие върху докладването на изпусканията от повечето промишлени дейности, при които едно предприятие обхваща една-единствена инсталация. В други по-разнообразни и сложни ситуации ще са необходими насоки и препоръки в отговор на промяната в структурата за докладване и за това как да се прилагат на практика определенията за площадки, предприятия и инсталации, установени в РПЕП. Разработването на такива насоки от Комисията, подпомагана от Европейската агенция за околна среда (ЕАОС) и след консултации с държавите членки, е възложено с член 13, буква з) от РПЕП.

([1]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119.
([2]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804.
([3]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1244&qid=1716560231787.
([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=celex%3A32006R0166.
([5]) https://unece.org/DAM/env/pp/prtr/Protocol%20texts/PRTR_Protocol_e.pdf.
([6]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A02010L0075-20240804.
([7]) https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/cbcfa4fc-cb8e-4cd7-bf7a-cbba10c28fb4?p=1&n=10&sort=modified_DESC.

Настоящият документ с насоки има за цел да изпълни това изискване, като: i) предостави примери за това какво е площадка, предприятие и инсталация; ii) даде специфични за сектора примери за връзки между предприятия и инсталации; и iii) предостави препоръки относно начина, по който те следва да се прилагат и разглеждат при докладването на емисиите от промишлеността. Основна цел на настоящия документ е да се установи общо разбиране на понятията „предприятие“ и „инсталация“ в контекста на докладването по РПЕП сред промишлените оператори и компетентните органи на държавите членки. Постигането на тази цел ще осигури по-голяма съгласуваност и точност на докладваните данни.

В настоящия документ с насоки са представени различни примери в подкрепа на докладването по РПЕП. Те обаче не са изчерпателни и не обхващат всички възможни случаи. Съответният компетентен докладващ орган във всяка държава членка е този, който трябва да прилага насоките, като взема предвид националните обстоятелства.

Настоящият документ с насоки има следната структура:

— В раздел 2 се описват йерархичните равнища на докладване в рамките на промишлените производствени площадки;

— Раздел 3 определя всяко от йерархичните равнища;

— В раздел 4 се обяснява как да се идентифицират площадките, предприятията и инсталациите за докладване по РПЕП и се предоставят подробности за техническите съоръжения и техническите връзки;

— В раздел 5 са представени няколко примера за връзки предприятие/инсталация;

— Раздел 6 съдържа заключителни бележки и изброява ресурси за по-нататъшни консултации.

С Решение за изпълнение (ЕС) (ЕС) 2018/1135 на Комисията ([8]) е създаден Регистърът на ЕС за промишлените площадки и настоящите насоки имат за цел да допълнят Наръчника за докладващите лица за Регистъра на ЕС за промишлените площадки ([9]) и всички последващи актуализации. Наръчникът съдържа цялата съществена информация за описание на начина, по който промишлените оператори следва да докладват съответните потоци от данни, определени в РПЕП и Директивата относно емисиите от промишлеността и от отглеждането на селскостопански животни (ДЕП). Въпреки че настоящите насоки могат да се използват като самостоятелен документ, препоръчително е да се използват заедно с Наръчника за докладващите лица за Регистъра на ЕС за промишлените площадки.

Настоящият документ с насоки няма да обхване правилата за обединяване, приложими за отглеждането на домашни птици и свине, както е посочено в член 70б от преразгледаната ДЕП. Както е отбелязано в член 70б, параграф 2 от ДЕП, Комисията ще публикува конкретни насоки, след консултация с държавите — членки на ЕС, „относно критериите за разглеждането на отделни инсталации като една единица“ в този сектор съгласно член 70б, параграф 1 от ДЕП.

2. ГЕОГРАФСКА ЙЕРАРХИЯ

Йерархичното докладване на промишлените производствени площадки, което се изисква съгласно РПЕП и Решение за изпълнение (ЕС) (ЕС) 2018/1135 на Комисията, се основава на Регламента INSPIRE (Инфраструктура за пространствена информация в Европа) ([10]) и включва структурирана организация и представяне на информация за промишлените дейности. Регламентът INSPIRE има за цел да се създаде хармонизирана рамка за обмен на пространствени данни в цяла Европа, включително данни за екологичните и промишлените аспекти. Промишлените производствени площадки се категоризират въз основа на техния вид, дейности и въздействие върху околната среда. Йерархичната структура обикновено включва различни равнища, които позволяват докладване на различни видове информация, като например местоположение на площадката, производствени процеси и данни за емисиите. Този подход улеснява последователното интегриране на данни от множество източници, като дава възможност за цялостен пространствен анализ, трансгранични сравнения и информирано вземане на решения относно политиките в областта на околната среда и промишленото регулиране.

([8]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018D1135&from=EN.

([9]) Последна версия от 19 декември 2024 г.: https://cdr.eionet.europa.eu/help/euregistry/Documents/EU%20Registry_Manual%20for%20Reporters_v1.12.pdf.

([10]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A02010R1089-20231119, Приложение IV, Раздел 8.2.

Структурата на данните съгласно Регламента INSPIRE определя йерархичните слоеве в рамките на промишлените производствени площадки въз основа на техните географски връзки:

— производствени площадки;

— производствени предприятия;

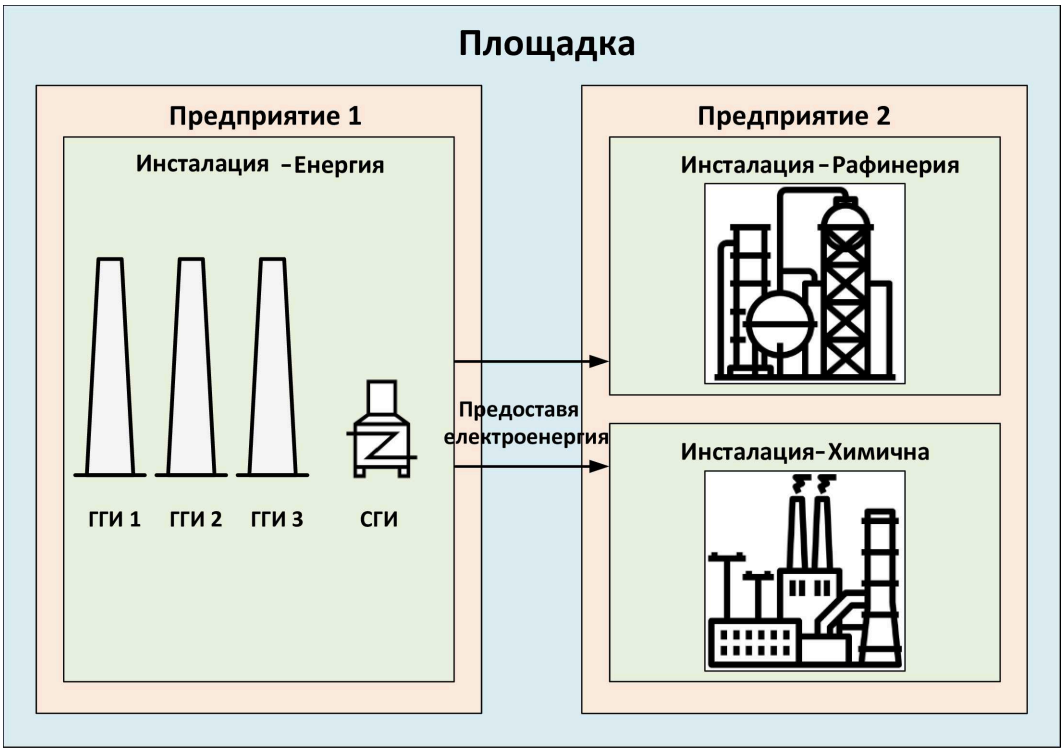
— производствени инсталации;

— части на производствена инсталация.

Фигура 2.1 илюстрира йерархията, както и сценария, при който има техническа връзка между електроцентралата в предприятие 1 и рафинерията и химическия завод в предприятие 2. Въпреки техническата връзка (т.е. електрозахранването, както е посочено със стрелките), предприятията се експлоатират от различни физически или юридически лица и в резултат на това предприятията са отделни — разделени по оператори (както се изисква от определението за „предприятие“ в РПЕП, вж. раздел 3.2). Различните комбинации от предприятие, инсталация и техническа връзка са разгледани подробно в раздел 4.

Фигура 2.1

Блок-схема на промишлена площадка

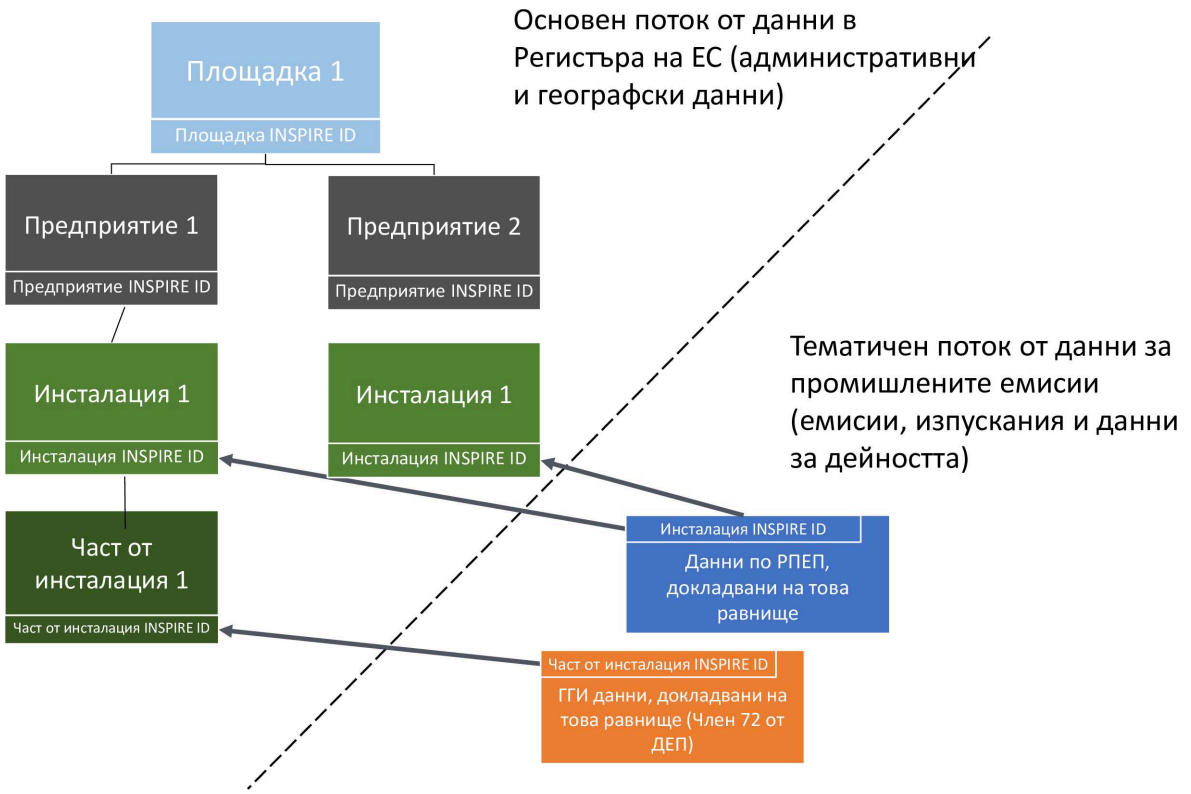

Протоколът за РИПЗ изисква докладване на промишлените дейности в неговия обхват на равнище предприятие и определя предприятие в съответствие с Регламента INSPIRE. РПЕП изисква операторът да докладва на равнище инсталация, което може да бъде проследено на равнище предприятие; продължаването на идентифицирането на базовото предприятие на инсталациите ще осигури непрекъснатост на историческите динамични редове (докладвани съгласно ЕРИПЗ), съдържащи информация за емисиите и преноса на равнище предприятие. С РПЕП се изисква също така докладване на основната площадка, която съдържа предприятието и инсталацията(ите). Поради това, въпреки че акцентът в РПЕП понастоящем е върху докладването на информация за околната среда относно инсталациите, продължава да съществува важно изискване за възможност за представяне на данни на равнище предприятие и площадка.

Фигура 2.2 илюстрира предложените нови потоци от данни за докладване на административна, географска и тематична информация в рамките на РПЕП. Повечето предприятия, които през 2022 г. са докладвали в Регистъра на ЕС за промишлените площадки, имат връзка едно към едно с инсталация по ДЕП (например предприятие 1 съдържа инсталация 1) и съществуват предприятия, които имат повече от една инсталация. Следва да се отбележи, че инсталацията по ДЕП може да съдържа и част от инсталация.

Фигура 2.2

Потоци от данни за емисиите от промишлеността

3. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Определенията за площадка, предприятие, инсталация и част от инсталация, посочени в РПЕП, са обяснени в настоящия раздел.

3.1. **Площадка**

В раздел 8.2.4 от приложение IV към Регламента INSPIRE производствената площадка се определя като „Цялата площ на обособено географско местоположение, където е било, понастоящем е или се предвижда да бъде разположено производственото предприятие. Това включва цялата инфраструктура, оборудване и материали“. В РПЕП се определя, че „площадка“ означава географското разположение на инсталацията и на предприятието“ (вж. фигура 2.1).

В Наръчника за докладващи лица за Регистъра на ЕС за промишлените площадки ([11]), издаден от Европейската агенция за околна среда (ЕАОС) и подпомагащ докладващите държави при подаването на данни, се пояснява, че дадена площадка обхваща една или повече промишлени зони, в които дейностите се извършват от различни оператори на свързани предприятия и инсталации. За да бъде идентифицирана дадена площадка, трябва да бъдат изпълнени следните критерии:

— **Географската близост:** Предприятията и техните инсталации трябва да бъдат физически на едно и също място. Фактът обаче, че дадена площадка е разделена от физическа бариера, като например път, железопътна линия или река, не я прави автоматично две отделни площадки.

— **Свързани дейности:** Ако в една и съща площадка трябва да бъдат включени повече от едно предприятие или инсталация, всички те трябва да бъдат свързани или с техническа връзка, или да осъществяват сътрудничество с обща цел (например предприятие, в което се сглобяват автомобили и прилежащи предприятия във веригата за доставки за производството на автомобили на една и съща площадка).

([11]) https://cdr.eionet.europa.eu/help/eprtr_lcp/Documents/E-PRTR-LCP%20Manual%20for%20reporters%20v1.6.pdf.

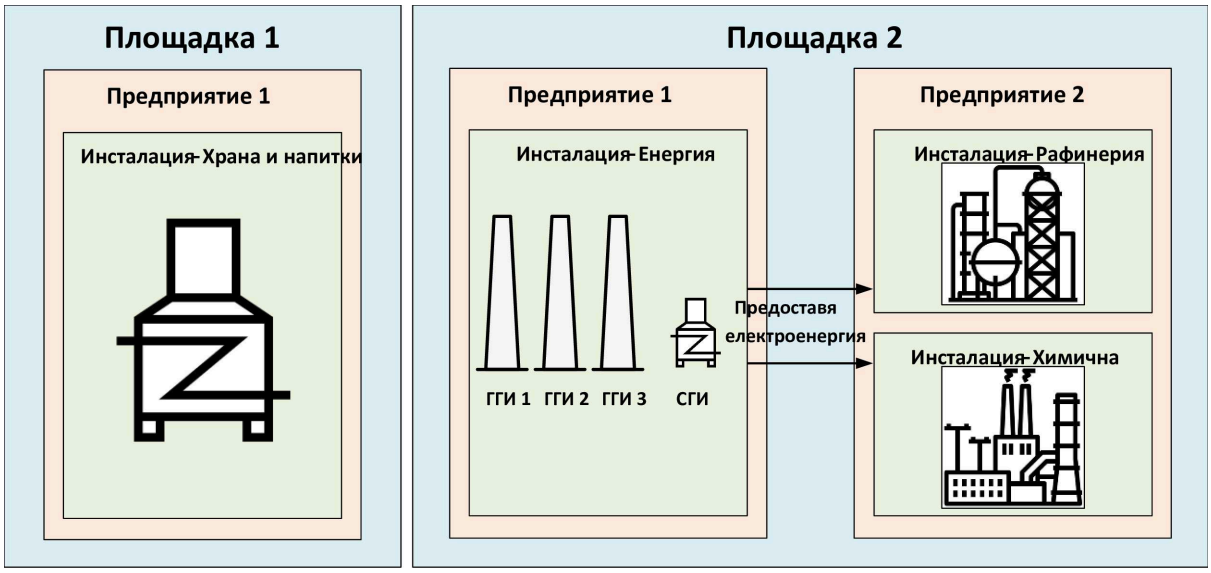
— **Пренебрегване на собствеността:** Собствеността сама по себе си не играе роля при определянето на дадена площадка, т.е. дадена площадка може да включва множество предприятия (с различни собственици/оператори), ако те са свързани, както е определено в критерия по-горе.

— **Пренебрегване на градоустройственото планиране:** Множество площадки могат да бъдат разположени на един-единствен подходящ парцел, предназначен за промишлена дейност в съответствие с градоустройственото планиране. Където е необходимо, площадките трябва да бъдат разграничени, като се използва критерият във второто тире по-горе.

Фигура 3.1 илюстрира ситуацията, при която три съседни предприятия образуват две площадки, тъй като няма свързани дейности, споделени между двете площадки. Площадка 1 съдържа предприятие за производство на храни и напитки, управлявано от независимо пивоварно дружество; Площадка 2 съдържа две предприятия, които имат различни оператори, но свързани дейности.

Фигура 3.1

Блок-схема на две промишлени площадки

3.2. **Предприятие**

В раздел 8.2.1.4 от приложение IV към Регламент INSPIRE производствено предприятие се определя като „една или повече инсталации на една и съща площадка, експлоатирана(и) от едно и също физическо или юридическо лице, проектирана(и), изградена(и) или инсталирана(и) за обслужването на конкретни производствени или промишлени цели, като се включва цялата инфраструктура, оборудване и материали“.

Предприятие, както е определено в член 3, точка 2 от РПЕП означава „една или повече инсталации или части от тях, които се намират на една и съща площадка и които се експлоатират от едно и също физическо или юридическо лице“. Все още е важно да се запази и използва концепцията за предприятие, дори когато докладването на тематични данни ще се извършва на равнище инсталация. Основните причини за това са:

— спазване на Протокола за РИПЗ;

— спазване на член 5, параграф 1, буква а) от РПЕП, с който се изисква от 2028 г. Европейският портал за емисиите от промишлеността да позволява на потребителите да търсят и изтеглят данни по предприятия;

— спазване на Регламента INSPIRE;

— съгласуваност с историческите динамични редове на данните, отчитани преди това съгласно ЕРИПЗ.

Всяко предприятие трябва да се докладва отделно по РПЕП, включително информация за оператора, географски координати, наименование и функция, независимо дали площадката съдържа: i) едно предприятие с една инсталация; ii) едно предприятие с множество инсталации (напр. химически завод и агрегат за производство на електроенергия с един и същ оператор); или iii) множество предприятия (с различни оператори) с една или повече инсталации (например три химически завода с различни оператори, независимо експлоатирана пречиствателна станция за отпадъчни води (ПСОВ) и електроцентрала, обслужваща цялата площадка). Във всички случаи всяко предприятие трябва да се докладва отделно със собствените си специфични данни и с един и същ идентификатор на основната площадка.

Съгласно РПЕП предприятието се определя въз основа на дейностите, за които операторът отговаря на дадена площадка. Правното определение за „оператор“, представено в член 3, точка 15 от ДЕП и посочено в член 3, точка 8 от РПЕП, означава „всяко физическо или юридическо лице, което изцяло или частично експлоатира или контролира дейността на дадена инсталация или част от нея, включително горивна инсталация, инсталация за изгаряне на отпадъци или инсталация за съвместно изгаряне на отпадъци или, когато това се предвижда от националното право — лице, на което е делегирана решаваща икономическа власт по отношение на техническото функциониране на инсталацията“. Операторът отговаря за всички дейности от РПЕП и ДЕП в предприятието. Собственикът на земята не е от значение, ако не участва в експлоатацията на предприятието.

Операторът (който може да е наел предприятието от собственика или самият той да е собственикът) често е юридическото лице, посочено в съответното разрешително (вж. каре 3.1). За инсталация по ДЕП, която има множество оператори, обхванати от едно разрешително (понякога наричано „рамково“ разрешително), съгласно РПЕП трябва да бъдат идентифицирани множество предприятия и инсталации в съответствие с отговорностите на различните оператори. За да се улесни анализът на натиска върху околната среда от тези предприятия, те следва да бъдат докладвани под една и съща основна площадка. Следва да се отбележи, че не се изисква действително разделяне на разрешителното; това „виртуално разделяне“ е само за целите на докладването по РПЕП. Повече подробности са представени в раздел 4.2.

3.3. **Инсталация**

В раздел 8.2.2 от приложение IV към Регламента INSPIRE се посочват технически съоръжения, като машина, апарат, устройства или оборудване, поставени в положение или свързани за употреба, като отделни инсталации или производствени линии в рамките на промишлено предприятие, където се извършват специфични процеси или дейности. Тези съоръжения обикновено са част от по-голяма промишлена площадка и се характеризират със своите функции, процеси и емисии. Инсталациите могат да се състоят от едно или повече технически съоръжения (напр. реактори, пещи или двигатели), които работят заедно, за да изпълняват определена функция.

Определенията за инсталация съгласно РПЕП и ДЕП вече са почти идентични. Единствената разлика е, че в член 3, точка 3 от ДЕП са посочени приложения I, Ia и VII към ДЕП, докато в член 3, точка 1 от РПЕП е посочено приложение I към РПЕП, в което от своя страна са посочени приложения I и Ia от ДЕП. Следователно определението за инсталация, използвано в настоящите насоки, е определението в РПЕП, което включва определението в ДЕП, с изключение на дейностите, изброени в част 1 от приложение VII към ДЕП (инсталации и дейности, при които се използват органични разтворители, тъй като те не са непременно част от приложение I или Ia към ДЕП).

Каре 3.1: Определението за инсталация, използвано в настоящия документ с насоки

Определението за инсталация, използвано в настоящия документ с насоки, съответства на определението в РПЕП, което е със същия обхват като обхвата на определението в ДЕП, но изключва дейностите, изброени в част 1 от приложение VII към ДЕП. Определението за инсталация в РПЕП няма за цел да уточни как се определят инсталациите съгласно ДЕП или как следва да се прилагат заключенията за НДНТ. РПЕП служи предимно като механизъм за докладване, докато ДЕП предоставя регулаторната рамка за определяне на инсталациите за целите на издаването на разрешения и за прилагане на заключенията за НДНТ. Освен това РПЕП въвежда понятието „предприятие“, което не присъства в ДЕП. Това води до ситуации, при които множество оператори управляват части от една и съща инсталация (например в рамковите разрешителни, както е посочено в раздел 3.2), които се докладват като множество предприятия, всяко от които съдържа една или повече инсталации.

Въпреки че всички дейности в приложения I и Ia към ДЕП вече са включени в РПЕП, обхватът на РПЕП включва следните допълнителни дейности:

— средни горивни инсталации (СГИ) ([12]) (когато не са обхванати от приложение I към ДЕП като техническо съоръжение или пряко свързана с тях дейност (ПСД — вж. глава 4.3.2) с номинална входяща топлинна мощност най-малко 20 MW и под 50 MW;

— подземни минни работи и свързаните с тях операции, включително добив на суров нефт или газ на сушата или в морето (когато не са обхванати от приложение I към ДЕП);

— открити минни работи и каменодобив (когато не са обхванати от приложение I към ДЕП, с площ на района, ефективно засегнат от добивните операции, от 25 хектара или повече;

([12]) Горивни инсталации, извършващи дейности, посочени в член 2 от Директива (ЕС) 2015/2193.

— градски пречиствателни станции за отпадъчни води с капацитет, съответстващ на 100 000 еквивалентни жители или повече;

— аквакултури на базата на фураж с годишен производствен капацитет над 500 тона;

— инсталации за строителство и/или разглобяване за скрап на кораби, както и за боядисване или отстраняване на бои от кораби, които имат капацитет да приемат кораби с дължина 100 метра или по-голяма;

— електролиза на вода за производство на водород от промишлен мащаб с капацитет под 50 тона дневно ([13]).

В раздел 5 за секторните примери има подраздел, посветен на дейности, които не са в обхвата на ДЕП, но са в обхвата на РПЕП.

3.4. **Част от инсталация**

Съгласно рамката INSPIRE промишлените дейности могат да бъдат докладвани на множество равнища, включително на равнище площадка, предприятие и инсталация. Най-подробното ниво на докладване, което попада в обхвата на РПЕП, е частта от инсталация, която позволява подробно проследяване на емисиите или други данни, като например потребление на енергия или капацитет за изгаряне от конкретни съоръжения в рамките на дадена инсталация. Съгласно спецификациите на данните по INSPIRE дадена инсталация може да се състои от различни части, които служат за различни технически цели; те обаче се разглеждат общо като една инсталация, ако са юридически или технически свързани и експлоатирани като едно техническо съоръжение.

Въпреки че терминът „част от инсталация“ не е изрично определен в ДЕП или РПЕП, той обикновено се отнася до компоненти или участъци от дадена инсталация, включително големи горивни инсталации (ГГИ) и инсталации за (съвместно) изгаряне на отпадъци (ИО). Тези части от инсталацията са от решаващо значение за цялостната експлоатация на дадена инсталация и са предмет на специфични регулаторни изисквания съгласно глави III и IV от ДЕП, както и на подробни изисквания за докладване съгласно член 72 от ДЕП и Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1135 на Комисията за определяне на вида, формата и честотата на подаване на информацията, която да бъде предоставяна от държавите членки за целите на докладването относно изпълнението на ДЕП.

В Регистъра на ЕС за промишлените площадки „част от инсталация“ също не е определена, но се разбира като функционално подсъоръжение в рамките на дадена инсталация. Тези подсъоръжения изпълняват отделни задачи или процеси, които допринасят за общите емисии или въздействието върху околната среда на инсталацията, от която са част. Например ГГИ и ИО инсталации попадат в обхвата на глави III и IV от ДЕП, но само емисиите от ГГИ съгласно член 72, параграф 3 от ДЕП са интегрирани в механизма за докладване по РПЕП съгласно Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1135 на Комисията. ИО инсталациите нямат еквивалентни изисквания за докладване на емисиите съгласно ДЕП или РПЕП, но за тях има други изисквания, като например докладване на номиналния и разрешения капацитет за изгаряне. Както ГГИ, така и ИО инсталациите се докладват като „части от инсталации“ в Регистъра на ЕС за промишлените площадки.

Освен това СГИ с номинална входяща топлинна мощност между 20 MW и 50 MW също се класифицират като части от инсталация за целите на докладването по РПЕП, при условие че не са вече обхванати от приложение I към ДЕП.

4. КАК ДА СЕ КЛАСИФИЦИРАТ ОТЧЕТНИТЕ ЕДИНИЦИ ПО РПЕП

Настоящият раздел помага на докладващите държави да идентифицират различните географски характеристики на промишлените площадки, предприятия и инсталации. Всяко равнище от йерархията на INSPIRE е представено и анализирано (вж. таблица 4.1). Сложните или нюансирани ситуации ще изискват разглеждане на всеки отделен случай и могат да се наложат консултации с авторите на разрешителни от компетентния орган с ЕИП или с Комисията. Можете да се свържете с бюрото за помощ на промишлеността на ЕАОС на адрес industry.helpdesk@eea.europa.eu.

([13]) Въпреки че дейността по РПЕП се отнася само до „производство от промишлен мащаб“, приема се, че ако дейността има производствен капацитет над 50 тона дневно, това би попаднало в обхвата на дейност 6.6 от ДЕП. Следователно се подразбира, че дейност 9 от приложение I към РПЕП се отнася до инсталации с капацитет под този праг.

Таблица 4.1

Географски характеристики на промишлените субекти

Йерархично равнище	Описание
Площадка	Общата земна площ, която включва едно или множество предприятия с функционална връзка, независимо дали е оперативна, икономическа или техническа.
Предприятие	Съвкупност от инсталации или технически съоръжения, работещи под общото управление на оператор.
Инсталация	Специфично стационарно техническо съоръжение или група технически свързани съоръжения в рамките на предприятие, в което се извършват промишлени дейности.
Част от инсталация	Подкомпоненти на инсталация, като например ГГИ, вътрешна инсталация за (съвместно) изгаряне на отпадъци, СГИ (която не е обхваната като част от инсталация по ДЕП), които допринасят за цялостната експлоатация на дадена инсталация.

4.1. **Как да се идентифицира промишлена площадка за докладване по РПЕП**

Следва да се вземат предвид следните точки, за да се подпомогне докладването на промишлена площадка, съдържаща едно или повече предприятия и инсталации.

— **Акцент върху местоположението**: Площадката се отнася до физическото местоположение, а не непременно до едно предприятие или инсталация.

— **Значимост на връзката**: Дейностите в отделни зони могат да се считат за част от една и съща площадка, ако имат пряка оперативна, икономическа или техническа връзка. Тези понятия могат да бъдат описани, както е посочено по-долу.

  — **Оперативна връзка:** Когато различни предприятия работят заедно за постигане на обща промишлена цел, те следва да се разглеждат като част от една площадка. Например ако едно предприятие обработва суровини, а друго сглобява крайния продукт, тяхната взаимозависимост ги прави функциониращи заедно. Докладването им като една площадка осигурява по-точно представяне на начина, по който промишленият процес функционира като едно цяло.

  — **Икономическа връзка:** Отделни предприятия могат да се смятат за част от една и съща площадка, ако са част от една икономическа дейност или допринасят за нея, например ако споделят финансови ресурси, управление или икономически цели. Тази връзка подчертава интегрирания характер на операциите, което улеснява разбирането на икономическия отпечатък и резултатите от цялата промишлена дейност, ако тези предприятия се отчитат като една площадка.

  — **Техническа връзка:** Ако предприятията споделят технологична инфраструктура, комунални услуги или технически процеси, те могат да се считат за част от една и съща площадка. Техните взаимосвързани операции допринасят за цялостен промишлен процес и признаването на тези връзки в докладването дава по-ясна представа за промишлената мрежа и потоците от ресурси.

  Значимостта на връзката се състои в осигуряването на по-интегриран поглед върху промишлените дейности, като се гарантира, че данните за тези дейности отразяват точно взаимосвързания характер на операциите в различните области. Това спомага за по-доброто разбиране на мащаба, ефективността и обхвата на промишленото производство.

— **Собственост**: Собствеността върху земята не е от значение за определянето на площадката.

— **Оператори**: Множество предприятия (с различни оператори) могат да се смятат за намиращи се на една и съща площадка, ако съществува пряка функционална връзка между техните операции (оперативна, икономическа или техническа).

— **Граници на площадката**: Оградите не са надежден показател за определяне на границите на площадката.

— **Краткотрайни физически разделители**: Път или право на преминаване през местоположението, не определя границата на площадката, ако зоните са разумно близки.

Пример за значимост на връзката и местоположението: Резервоарите за съхранение, свързани чрез тръбопроводи към химически завод, са част от една и съща площадка.

Резервоарите за съхранение в далечно пристанище обаче ще изискват експертна оценка, за да се определи дали принадлежат към същата площадка като основното предприятие. Следва да се вземе предвид степента на техническа връзка (напр. тръбопроводи, транспортни методи) и цялостното въздействие върху околната среда.

4.2. **Как да се идентифицира предприятие за докладване по РПЕП**

За да се определят границите на дадено предприятие, следва да се вземат предвид следните стъпки.

— **Собственост/оператор:** Операторът отговаря за дейностите, които определят границата на дадено предприятие. Той може да бъде юридическо или физическо лице, което наема предприятието или земята от собственик или може да бъде действителният собственик. Операторът е посочен в съответното разрешително. За инсталация по ДЕП с множество оператори с едно „рамково“ разрешително определението за оператор виртуално разделя тази разрешена инсталация на няколко предприятия (с една или повече инсталации), всяко от които е свързано със специфични дейности, извършвани от различни оператори. Въпреки че от техническа гледна точка това са „части от инсталацията“ с отделни оператори, този подход позволява докладване в рамките на структурата на РПЕП на предприятията и инсталациите. Не се изисква действително разделяне на разрешителното; това виртуално разделяне е само за да може докладването да бъде приведено в съответствие с определението на РПЕП за предприятие.

— **Множество инсталации:** Едно предприятие може да има множество инсталации, ако те се експлоатират от едно и също дружество или лице, функционално свързани и в разумна близост.

— **Функционална връзка:** Това се отнася до една или повече дейности в дадено предприятие, които се използват от оператора. Не е необходимо тези дейности да бъдат технически свързани и могат да обхващат както дейности от ДЕП, така и дейности, които не са в ДЕП, например промишлена ПСОВ за пречистване на инфилтрат или утайки от отпадъчни води (дейност 5.3, буква а) или 5.3, буква б) от ДЕП) и градска ПСОВ за пречистване на битови отпадъчни води (дейност 6 от РПЕП), експлоатирана от едно и също дружество, с различна степен на зависимост. Пример за това е градска ПСОВ, която има също дейност по обработване на отпадъци, извършвана от същото дружество точно до нея на същото място. Двете инсталации нямат техническа връзка, но имат функционална връзка, тъй като дружеството отговаря за експлоатацията и на двете дейности.

4.3. **Как да се идентифицира инсталация за докладване по РПЕП**

На 18 януари 2019 г. ГД „Околна среда“ изготви обобщение на *отговори, дадени от ГД „Околна среда“ относно прилагането на Директивата относно емисиите от промишleността — глава 1* ([14]). Тези въпроси и отговори обхващат определенията за инсталация, оператор, техническа връзка и т.н. и са взети предвид в настоящия раздел за съгласуваност с определенията, посочени в ДЕП, и тълкуванията на ДЕП и РПЕП.

За да се определят границите на дадена инсталация, следва да се разгледат и оценят точките по-долу.

— **Множество инсталации:** Едно предприятие по РПЕП може да има една или повече инсталации, ако те се експлоатират от едно и също дружество или лице (вж. раздел4.2).

— **Обхват на разрешителното:**

  — Едно разрешително може да обхваща една или повече инсталации, експлоатирани от един и същ оператор на една и съща площадка (член 4, параграф 2 от ДЕП).

  — Разрешителното може да се отнася до повече от един оператор с отделни отговорности за конкретни дейности, изброени в едно и също разрешително (член 4, параграф 3 от ДЕП). За докладването по РПЕП тези дейности трябва да бъдат докладвани като отделни предприятия (със свързаните с тях инсталации), тъй като те имат различни оператори. Разделянето на тези дейности е изискване само за целите на докладването по РПЕП. Не се изисква действително разделяне на разрешителното.

([14]) https://environment.ec.europa.eu/topics/industrial-emissions-and-safety/industrial-and-livestock-rearing-emissions-directive-ied-20_en?prefLang=bg&etrans=bg, в рубриката „Насоки и правила за прилагане“ в раздела „Изпълнение“.

— **Идентифицирайте дейността** (или дейностите), посочена(и) в приложение I към РПЕП.

— **Идентифицирайте стационарните технически съоръжения**, в които се извършват дейностите, и дали те са технически свързани. Ако са технически свързани, преценете дали връзките са силни или слаби. Силната техническа връзка показва, че техническите съоръжения трябва да се считат за една инсталация. Ако обаче връзката е слаба, тя показва наличието на повече от една инсталация.

— **За дейностите по РПЕП, които са извън обхвата на ДЕП**, извършете същата оценка на техническите връзки, които биха могли да повлияят на емисиите и замърсяването. В тази оценка следва да се установи дали някоя от тези дейности (напр. пряко свързани дейности, ПСД) трябва да бъде включена в съответната инсталация.

Каре 4.1: Значимост на оператора съгласно РПЕП

„Рамково“ разрешително, което включва множество оператори, често се използва за регулаторни цели съгласно ДЕП за сложни промишлени площадки. Този вид разрешително обикновено е в съответствие с концепцията за площадката, определена в РПЕП и описана в настоящия документ с насоки. В рамковото разрешително обаче не се определя докладващият субект съгласно РПЕП и РИК за ДЕП, тъй като то позволява на една разрешена инсталация да има повече от един оператор. Следователно определението на РПЕП за предприятие, което се основава на оператора, изисква разрешената инсталация с множество оператори да бъде виртуално разделена на отделни предприятия в зависимост от отговорностите на всеки оператор. Това виртуално разделяне е само за целите на докладването по РПЕП и не изисква действително разделяне на разрешителното.

4.3.1. *Стационарно техническо съоръжение*

Терминът „стационарно техническо съоръжение“ не е изрично определен в Регламента INSPIRE, РПЕП или ДЕП. Въпреки това, въз основа на понятието „технически съоръжение“ и изискването инсталациите да бъдат стационарни, при докладването по РПЕП следва да се вземе предвид следното определение.

— В контекста на РПЕП стационарно техническо съоръжение се отнася до едно или повече интегрирани технически подсъоръжения, които са специално проектирани и оборудвани за извършване на дейности, свързани с инсталация (или ПСД), и които са постоянно разположени на определено географско място.

Каре 4.2: Значимост на техническите съоръжения

— Понятието за технически съоръжения спомага за изясняване на обхвата на дадена инсталация.

— Въпреки че РПЕП урежда докладването на емисиите от дейности, извършвани в инсталация с технически съоръжения, в тези инсталации все пак може да се използва подвижно оборудване. Освен това в РПЕП (както и в ДЕП) може да се счита, че някои мобилни устройства са стационарни, ако работят на определено местоположение за значителен период от време.

Следващите насоки имат за цел да помогнат на компетентните органи и на докладващите лица по РПЕП да определят дали дадено техническо съоръжение е стационарно.

Какво представлява стационарно техническо съоръжение съгласно РПЕП и ДЕП?

Дадено техническо съоръжение се счита за „стационарно“, ако не е предназначено да бъде придвижвано от едно място на друго. Това не възпрепятства използването на подвижно оборудване (технически съоръжения), като например трошачки, вилкови повдигачи и други машини в рамките на инсталацията, но те следва да бъдат изключени от изискванията за докладване, приложими за стационарните технически съоръжения. Определянето на стационарния статус на техническите съоръжения в крайна сметка се извършва от компетентния орган. За целите на настоящия документ „техническо съоръжения“ се отнася само за стационарни технически съоръжения.

Какво е положението с подвижните съоръжения, които работят на едно място за продължителни периоди от време?

„Подвижни“ съоръжения, проектирани за преместване, като например производство на асфалт или инсталация за изгаряне на замърсена почва, могат да се считат за стационарни, ако се експлоатират на определена площадка за значителен период от време. Компетентните органи ще оценяват всеки случай въз основа на фактори като:

— потенциалното въздействие на дейностите върху околната среда;

— очакваната и действителната продължителност на експлоатацията на това място;

— трудностите и ресурсите, необходими за преместването и настройката на съоръжението: например съоръжение, което пристига на собствени колела, е по-лесно да се премести от съоръжение, което изисква значително строителство на всяка площадка.

Някои ключови аспекти на дадено техническо съоръжение включват:

— Интегриран субект: Едно техническо съоръжение не е единично оборудване, а по-скоро няколко елемента, които работят заедно като инсталация. Това може да включва един или повече от следните елементи:

  — оборудване (реактори, филтри и др.);

  — конструкции (сгради, цистерни и др.);

  — инфраструктура (тръбопроводи, транспортьори и др.);

  — инструменти и машини;

  — съоръжение за съхранение, обработка и предварителна обработка на материали;

  — системи за наблюдение и записване.

— Специално проектирани и оборудвани: Елементите в дадено техническо съоръжение или съоръжения в дадена инсталация са избрани за извършване на конкретни дейности, изброени в РПЕП, или ПСД. Това изключва дейности като изгаряне на открито, което няма специално оборудване.

— Интегрирани операции: Тези елементи функционират заедно по координиран начин, за да се постигне конкретен резултат в инсталацията по РПЕП или ПСД.

Примери за технически съоръжения

— Химическа производствена линия във фабрика, състояща се от взаимосвързани реактори, дестилационни колони и тръбопроводи за преработка на суровини.

— Специална пречиствателна станция за отпадъчни води, постоянно разположена на място за обработка на отпадъчни води от инсталация.

— Съоръжение за съхранение с резервоари и тръбопроводи за суровини или крайни продукти, постоянно разположено в основната инсталация и интегрирано в нея.

Какво не означава техническо съоръжение

— То не се отнася до един-единствен елемент от оборудването.

— Не означава непременно висока степен на технологична сложност.

— Не изисква всички елементи да бъдат физически свързани или да бъдат в една и съща сграда.

— Техническа връзка между техническите съоръжения.

Едно или повече технически съоръжения, извършващи една или повече дейности, могат да се считат за технически свързани, ако между тях съществува физическа връзка или оперативна зависимост. Силата и зависимостта на връзката помагат да се определи дали съоръженията следва да се разглеждат като една инсталация или като отделни инсталации съгласно докладването по РПЕП.

Основните аспекти на техническата връзка могат да бъдат разбити по следния начин:

— **Физическа връзка:** Това се отнася до пряка физическа връзка между техническите съоръжения. Примерите включват:

  — **Тръбопроводи:** Транспортиращи суровини, продукти или потоци от отпадъци между дейностите.

  — **Транспортни ленти:** Движещи материали (твърди вещества) между инсталациите.

— **Електропроводи:** Доставящи електроенергия от една инсталация директно на друга инсталация или на множество инсталации.

— **Оперативна зависимост:** Тя се отнася до това колко важно е техническото съоръжение за основната експлоатация на другата инсталация. Примерите включват:

— **Пречиствателна станция за отпадъчни води на място:** Пречистваща отпадъчните води, генерирани от инсталацията преди изпускането им.

— **Специални резервоари за съхранение:** съдържащи суровини или крайни продукти специално за инсталацията.

Силата на техническата връзка е решаващ фактор, за да се определи дали две или повече технически съоръжения се считат за част от една и съща инсталация. Силната техническа връзка предполага, че едно техническо съоръжение пряко подпомага основните дейности и влияе върху въздействието върху околната среда на друго техническо съоръжение. Примери за технически връзки:

— **Силна техническа връзка:** резервоари за съхранение, свързани чрез тръбопроводи директно към химически завод за захранване със суровини. Тази ясна физическа свързаност показва силна техническа връзка, въпреки че продължава да е от решаващо значение да се извърши щателна оценка, за да се гарантира, че техническото съоръжение е необходимо за експлоатацията на дейността. Ако обаче двете съоръжения имат различни оператори, те ще образуват различни инсталации в различни предприятия.

— **По-слаба техническа връзка:** отделен склад, в който се съхраняват крайни продукти от химически завод, дори ако се намира на същата площадка. Без пряка физическа свързаност или оперативна зависимост техническата връзка може да бъде по-слаба.

В граничните случаи е от решаващо значение да се вземат предвид конкретните детайли и оперативната структура, за да се определи дали съществува техническа връзка. Тази оценка се извършва от съответния компетентен орган и следователно решението дали повече от едно техническо съоръжение се квалифицира като инсталация за целите на докладването по РПЕП се взема от компетентния орган.

Оценката следва да се основава на относително стабилни конфигурации на инсталациите, с изключение на временни или необичайни договорености. Например конфигурация, която е налице само по време на обновяване или решение въз основа на изключителни обстоятелства — като например една инсталация, която предоставя суровини на друга инсталация само в редки случаи, когато други източници не са налични — не следва да се използва за определяне на инсталацията. Въпреки че инсталациите могат да се променят с течение на времето поради фактори като сливания или придобивания, целта е структурата площадка-предприятие-инсталация да се поддържа възможно най-стабилна и последователна, отразявайки типичните дейности на площадката.

4.3.2. *Пряко свързани дейности*

В контекста на РПЕП и ДЕП „пряко свързани дейности“ (ПСД) се отнасят до дейности, които не са изброени в приложенията към РПЕП и ДЕП (което означава, че за тях не се изисква отделно разрешително по ДЕП). ПСД обаче са:

— функционално и технически свързани с инсталация на същата площадка; това означава, че те подкрепят или допълват основните дейности на инсталацията;

— има вероятност да повлияят на цялостното въздействие на инсталацията върху околната среда.

Основните аспекти на ПСД включват:

— Подкрепяща или допълваща роля: ПСД обикновено предоставят услуги или боравят с материали, които са от съществено значение за функционирането на инсталацията по ДЕП.

— Въздействие върху околната среда: ПСД, но не и самите дейности от ДЕП, биха могли да повлияят на емисиите или въздействието върху околната среда на основната инсталация. При оценката на въздействието компетентният орган следва да вземе предвид не само потенциала за увеличаване на емисиите или въздействието върху околната среда по време на ежедневната експлоатация на инсталацията, но и риска от аварии от разливи.

— За да бъде дадена дейност ПСД, не е необходимо да има фиксирана физическа връзка (както е отбелязано в обобщението на *отговорите на ГД „Околна среда“ относно прилагането на Директивата относно емисиите от промишлеността — глава 1 от 18 януари 2019 г.*[5].

Примери за ПСД:

— съхранение на суровини или крайни продукти, пряко свързани с дадена инсталация, като резервоари или силози с тръбопроводи, захранващи процеса;

— пречиствателни станции за отпадъчни води, специално предназначени за работа с отпадъчни води от инсталация;

— производство на електрическа или топлинна енергия на място, използвано от инсталацията.

Ако дейността, която не е от РПЕП, не е технически свързана (напр. административни офиси на промишлена площадка), тя не следва да се счита за ПСД в контекста на РПЕП.

Ключовото разграничение между ПСД и отделна инсталация се състои в силата на техническата връзка с дейността от РПЕП. Някои фактори, които трябва да се вземат предвид, са:

— Физическа връзка: Свързани ли са физически дейностите чрез тръбопроводи, транспортьори или подобна инфраструктура?

— Оперативна зависимост: Разчита ли инсталацията на ПСД за основните си операции?

— Въздействие върху околната среда: Засяга ли значително ПСД общите емисии или отпечатъка на инсталацията върху околната среда?

В крайна сметка, както при инсталациите, определянето на дадена дейност като ПСД се извършва от съответния компетентен орган. Той следва да вземе предвид горепосочените фактори, за да определи дали дейността следва да бъде докладвана заедно с инсталацията по РПЕП.

Ако дадена инсталация извършва както дейности по приложение I, така и дейности, които не са включени в приложение I, изпусканията и преносите извън площадката от дейностите, които не са включени в приложение I, следва да бъдат изключени от докладваните данни, докладвани съгласно РПЕП (освен ако не са ПСД). Може да не е възможно да се отдели и определи количествено приносът на дейностите, които не са включени в приложение I, например когато не съществува пункт за вземане на проби за дейността, която не е включена в приложение I (в случай на силно преплетени канализационни системи). В този случай може да е практично и ефективно спрямо разходите да се докладват изпусканията от дейности, които не са включени в приложение I, заедно с тези от дейностите по приложение I.

5. СЕКТОРНИ ПРИМЕРИ

В настоящия раздел са представени няколко примера от разнородни сектори с различна степен на сложност, които илюстрират описаните по-горе понятия. Сложните или нюансирани ситуации ще изискват разглеждане на всеки отделен случай и могат да се наложат консултации с авторите на разрешителни от компетентния орган с ЕИП или с Комисията. Можете да се свържете с бюрото за помощ на промишлеността на ЕАОС на адрес industry.helpdesk@eea.europa.eu.

5.1. **Енергиен сектор**

Примерът от фигура 5.1 показва място за производство на електроенергия с две големи горивни инсталации (ГГИ). То включва: i) две газови турбини с комбиниран цикъл (ГТКЦ) от 100 MW, всяка от които с мощност над 50 MW и собствен комин; ii) горивен котел с мощност 45 MW; и iii) авариен дизелов генератор с мощност 10 MW. В този пример единствената относима дейност от РПЕП е дейност 1.1 *Изгаряне на горива в инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 50 MW*. Въпреки че има множество технически съоръжения, всички те ще се разглеждат като част от една инсталация, която от своя страна ще бъде част от едно предприятие и една площадка. Насоки за прилагане на принципа за общия комин (член 29 от ДЕП) са предоставени в раздел 2.2.3 от Наръчника за докладващи лица за докладване на интегрирани данни за ЕРИПЗ и ГГИ. В раздел 2.2.3 се обяснява как да се определи дали различните съоръжения могат да се считат за ГГИ съгласно глава III от ДЕП. Ако се считат за ГГИ, съоръженията следва да се докладват като част от инсталацията с всички необходими данни, като номинална входяща топлинна мощност, входяща енергия, работни часове или емисии.

Аварийният генератор в този пример е ПСД. Той има ясна техническа връзка с дейността от РПЕП, тъй като единствената му цел е да осигурява аварийно захранване. Аварийният генератор и котелът от 45 MW, които биха били разрешени отделно като СГИ, следва да се докладват заедно с емисиите за инсталацията, но не като част от ГГИ. Както е отбелязано в приложение I към РПЕП, не е необходимо СГИ да се докладват поотделно, ако са част от инсталация по ДЕП.

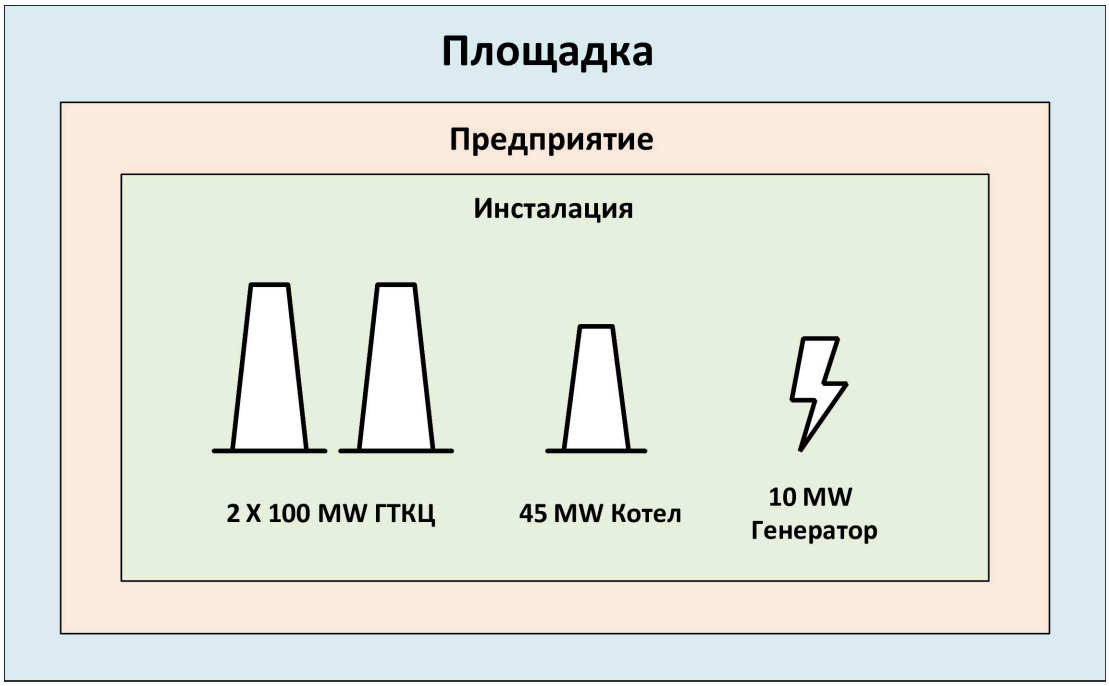
Във втория пример за енергийния сектор на фигура 5.2 ГТКЦ имат различен оператор от по-малките горивни инсталации. Следователно в този пример има две предприятия с по една инсталация. Ако на инсталацията е издадено рамково разрешително, обхващащо всички горивни инсталации, тогава инсталацията би трябвало да бъде виртуално разделена на две (както е показано на втората диаграма), но само за целите на докладването по РПЕП. Както е посочено в Наръчника за

докладващите лица, предприятие 2 ще има инсталация, извършваща дейност 1.1, тъй като общият капацитет от 45 MW + 10 MW надвишава прага от 50 MW. За предприятие 2 обаче няма да бъдат докладвани ГГИ като части от инсталацията, поради правилата за обединяване в глава III, които се прилагат само за съоръжения с мощност от 15 MW или по-голяма.

От друга страна, предприятие 1 ще има инсталация, извършваща дейност 1.1, и две части от инсталация, всяка с мощност 100 MW, или една част от инсталация с мощност 200 MW. Такъв би бил случаят, ако двете съоръжения имат общ комин или ако са монтирани по такъв начин, че като се вземат предвид техническите и икономическите фактори, компетентният орган прецени, че техните отпадъчни газове могат да бъдат изпуснати през общ комин (член 29 от ДЕП).

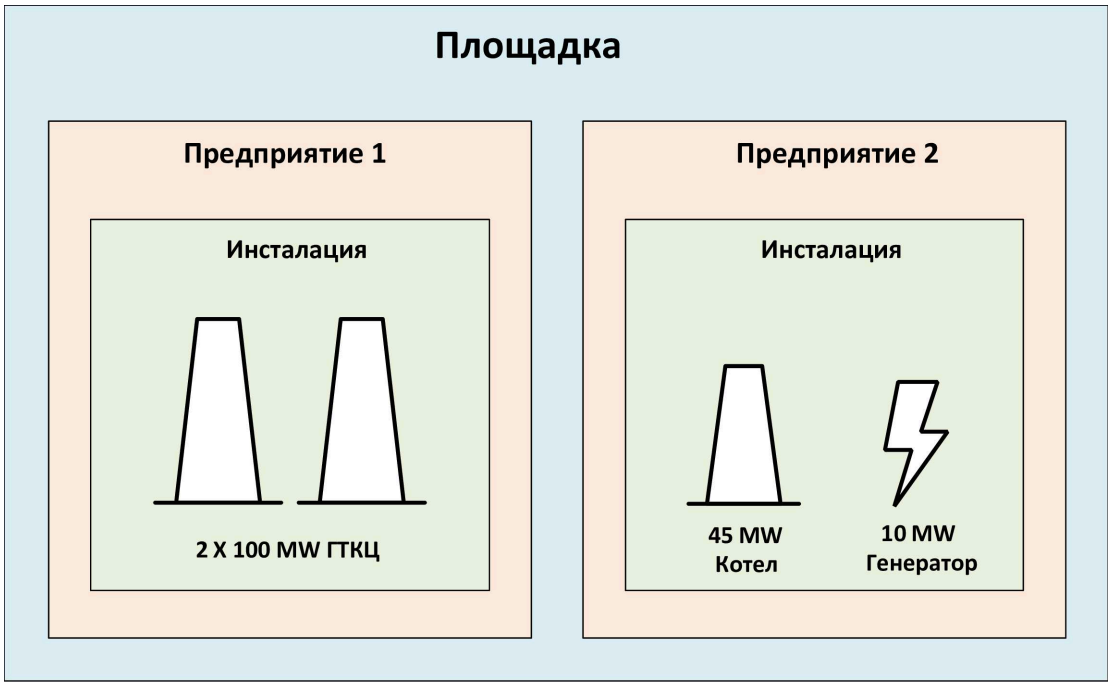
Фигура 5.1

Пример за площадка за производство на електроенергия с един оператор

Фигура 5.2

Пример за площадка за производство на електроенергия с двама оператори

5.2. **Сектор на отпадъците**

Този пример се състои от предприятие за управление на отпадъци с три технически съоръжения: i) депо за отпадъци; ii) завод за преработка на отпадъци; и iii) завод за производство на биогаз. На фигура 5.3 близкото депо (инсталация 1) получава неоползотворими отпадъци от преработвателния завод. То не е технически свързано със завода за биогаз или завода за преработка на отпадъци, дори ако получава отпадъци от тях, тъй като се счита за площадка за окончателно обезвреждане. Освен това, тъй като основната цел на депото е обезвреждане, което се различава от дейностите по оползотворяване на другите съоръжения, то се класифицира като отделна инсталация (дейност 5.4 от ДЕП).

Инсталация 2 е завод за преработка на отпадъци, който подготвя отпадъци както за депото, така и за завода за биогаз, и също така прехвърля други отпадъци на външни места. Въпреки че доставя изходни суровини на завода за биогаз, неговата дейност е механична и заводът за биогаз може да се снабдява с отпадъци от други места. Като се има предвид, че той включва различен вид въздействие върху околната среда и не е компонент от критично значение за процеса на производство на биогаз, той се счита за отделна инсталация.

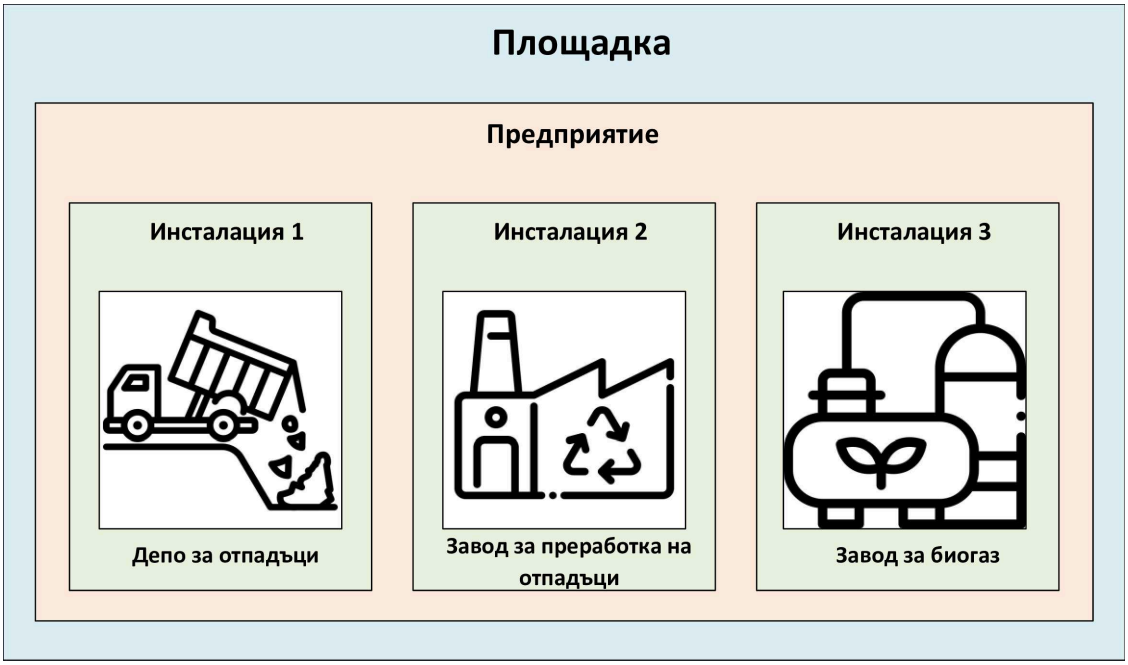
При алтернативен сценарий на фигура 5.4 операторът е решил, че целта на завода за преработка на отпадъци — като се използват съоръжения за предварително разграждане, предназначени единствено за подобряване на разграждането на материала и за загряване на субстрата — е да служи като съоръжение за предварителна обработка за завода за биогаз. Тази предварителна обработка е от съществено значение за правилното функциониране на процеса на разграждане и включва биологичен процес, който следва първоначалната механична обработка. Следователно при този сценарий заводът за преработка на отпадъци и заводът за биогаз (дейност 5.3, буква а), подточка i) или дейност 5.3, буква б), подточка i) от ДЕП) са технически свързани — те образуват една инсталация.

Двете инсталации могат да бъдат или да не бъдат едно предприятие; ще зависи от това дали имат отделни оператори. Всички тези субекти могат да се считат за част от една площадка.

Вж. раздел 5.5 за примери за пренос на отпадъчни води, някои от които могат да бъдат докладвани като тонаж на отпадъци, на сложна промишлена площадка с пречиствателна станция за отпадъчни води.

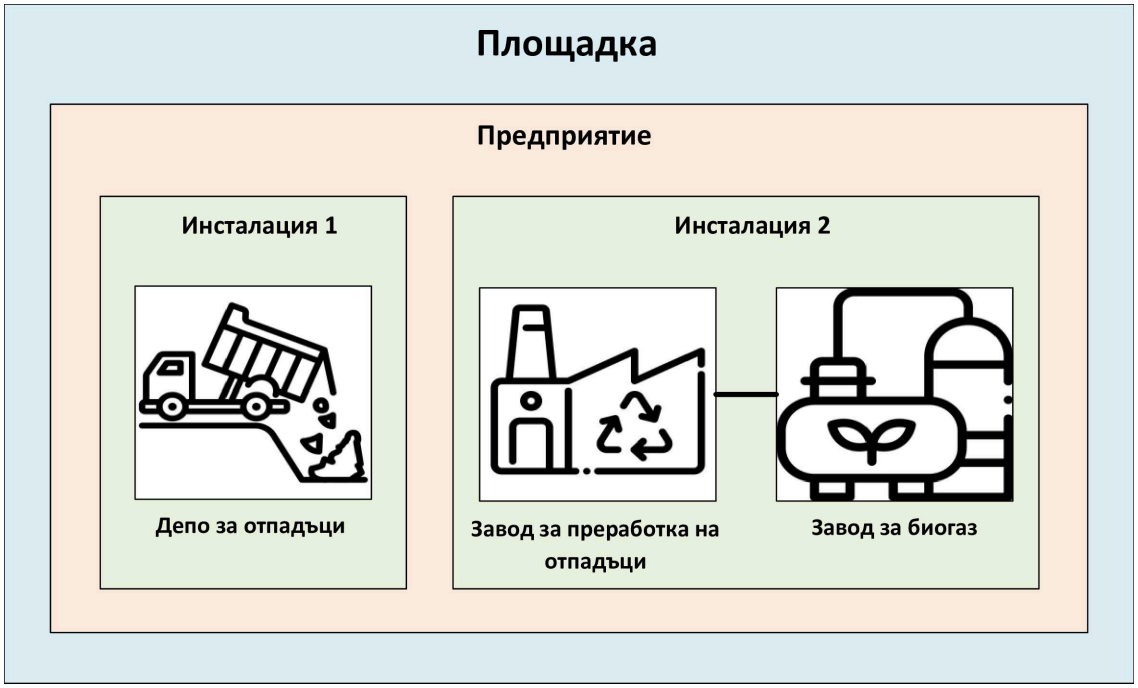
Фигура 5.3

Пример за площадка за управление на отпадъци с три инсталации

Фигура 5.4

Пример за площадка за управление на отпадъци с две инсталации

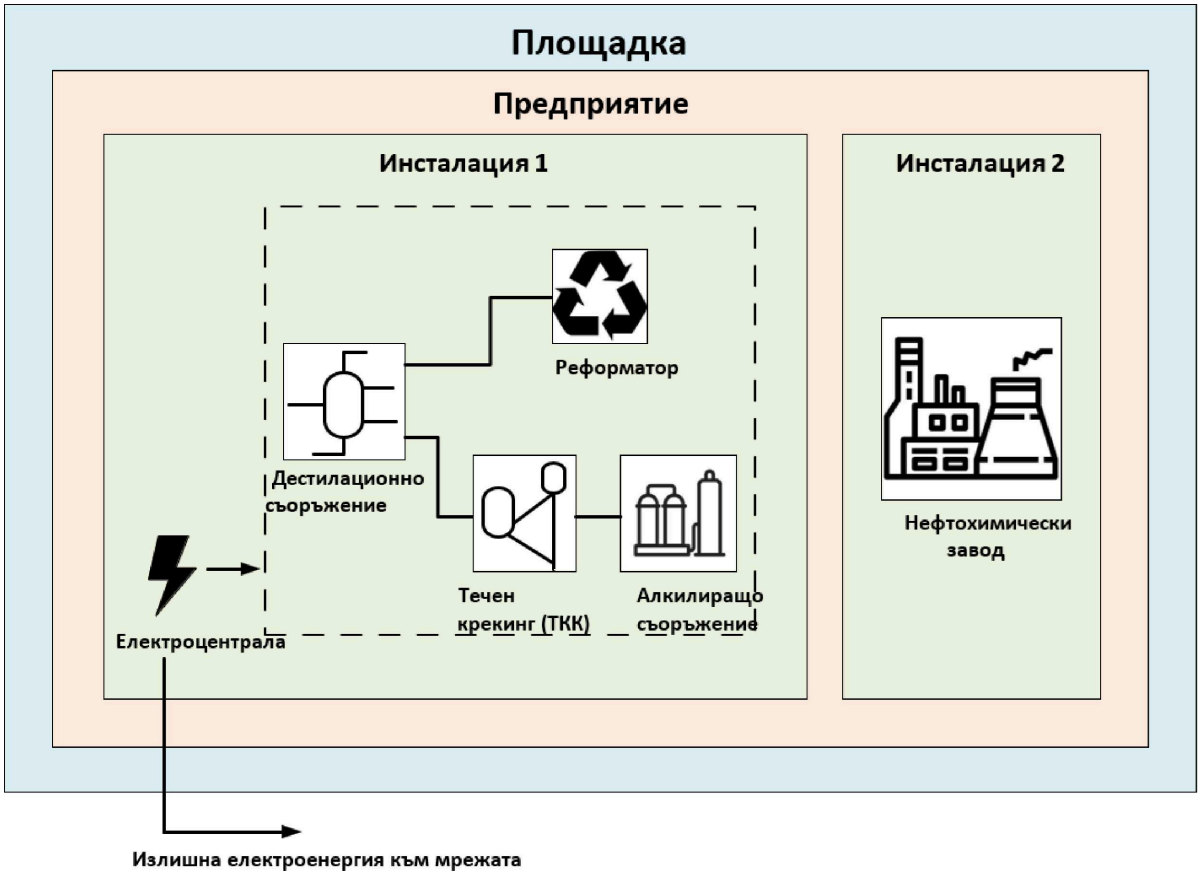
5.3. **Рафинерия и нефтохимична площадка**

Примерът от фигура 5.5 показва рафинерия, разположена в близост до нефтохимически завод. Компонентите на рафинерията включват дестилационно съоръжение, което доставя продукт на реформатора и съоръжение за течен каталитичен крекинг, което от своя страна доставя продукт на съоръжението за алкилиране. В примера всички тези технически съоръжения се считат от компетентния орган за силно технически свързани и следователно образуват една инсталация. Електроцентрала в рамките на рафинерията осигурява електроенергия на всяко от техническите съоръжения за рафиниране. Въпреки че се изнася допълнителна мощност извън рафинерията към мрежата, по-голямата част от необходимата мощност е необходима за функционирането на рафинерията. Поради това съществува силна техническа връзка и електроцентралата също се счита за част от същата инсталация.

Една от дейностите на рафинерията е да доставя нафта на нефтохимическия завод. Както рафинерията, така и заводът имат един и същ оператор, но различни процеси. Нефтохимическият завод допълнително ще преработва нафтата в набор от производни, които се използват надолу по веригата за производството на каучук, пластмаси, влакна, смоли и др. Нафтата, произведена от рафинерията, се изпраща и до други места и клиенти, а нефтохимическият завод може потенциално да използва нафта, произведена другаде. В резултат на това техническата връзка може да се счита за слаба от компетентния орган, който извършва оценката. Следователно рафинерията и нефтохимическият завод следва да се разглеждат като отделни инсталации. В примера обаче тези инсталации имат един и същ оператор и следователно са част от едно предприятие. Без други прилежащи предприятия това единствено предприятие съставлява площадката.

Фигура 5.5

Пример за рафинерия и нефтохимична площадка

5.4. **Фармацевтична площадка**

Примерът от фигура 5.6 е умишлено сложен, така че да бъдат илюстрирани множество понятия.

Предприятие 1 извършва процес на изгаряне за производство на топлинна и електрическа енергия. Топлинната енергия се доставя на реакторите в предприятие 2. Цялото предприятие 1 е собственост на „Energy Ltd“. То съдържа три горивни инсталации (съоръжения 1, 2 и 3) и тъй като всяко от тях е независим котел с отделен комин, компетентният орган ги счита за отделни технически съоръжения съгласно член 29, параграф 2 от ДЕП. Всички тези съоръжения имат техническа връзка и по този начин образуват една инсталация, инсталация 1. Основната цел на тази инсталация е да осигури електроенергия на другите инсталации на площадката, а излишната електроенергия се доставя на обществената мрежа.

Предприятие 2 е фармацевтично предприятие, собственост на „Pharma Ltd“. Това предприятие съдържа четири различни подсъоръжения. Съоръжение 4 и съоръжение 5 са реакторите, произвеждащи фармацевтичен продукт. Съоръжение 6 е пречиствателна станция за отпадъчни води, която е функционално свързана с реакторите, а съоръжение 7 съхранява суровини. Всички тези съоръжения са технически свързани и са от съществено значение за функционирането на цялото предприятие. Следователно всички те представляват една-единствена инсталация — инсталация 2.

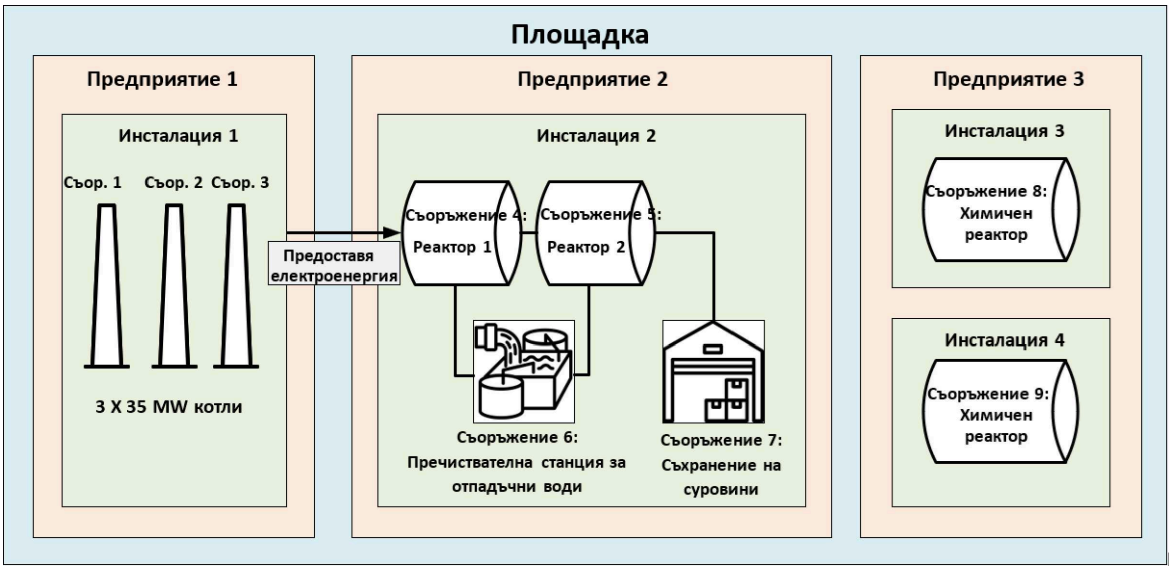
Предприятие 3, собственост на „Supply Ltd“, извършва химическа дейност за производство на биохимични и органични разтворители. Те се използват в предприятие 2, но също и от други дружества извън площадката. Това предприятие има две независими инсталации, които нямат техническа връзка и използват напълно различни химични процеси. Инсталация 3 е биохимичен реактор, който произвежда биохимичен разтворител; към тази инсталация принадлежи едно-единствено съоръжение — съоръжение 8. Инсталация 4 е химичен реактор (съоръжение 9), който рафинира органичен разтворител.

Трите предприятия, експлоатирани от „Energy Ltd“, „Pharma Ltd“ и „Supply Ltd“, представляват една-единствена площадка, тъй като тези три дружества извършват дейности с обща цел и са свързани по своето естество, в случая — производството на фармацевтични продукти.

Въпреки че инсталация 1 и инсталация 2 имат техническа връзка, те се експлоатират от два различни правни субекта („Energy Ltd“ и „Pharma Ltd“). Това означава, че въпреки че могат да се считат за една-единствена инсталация, те трябва да бъдат докладвани по РПЕП като отделни инсталации в рамките на отделни предприятия. Подобни принципи се прилагат и за по-сложни химически заводи, извършващи няколко дейности от ДЕП.

Фигура 5.6

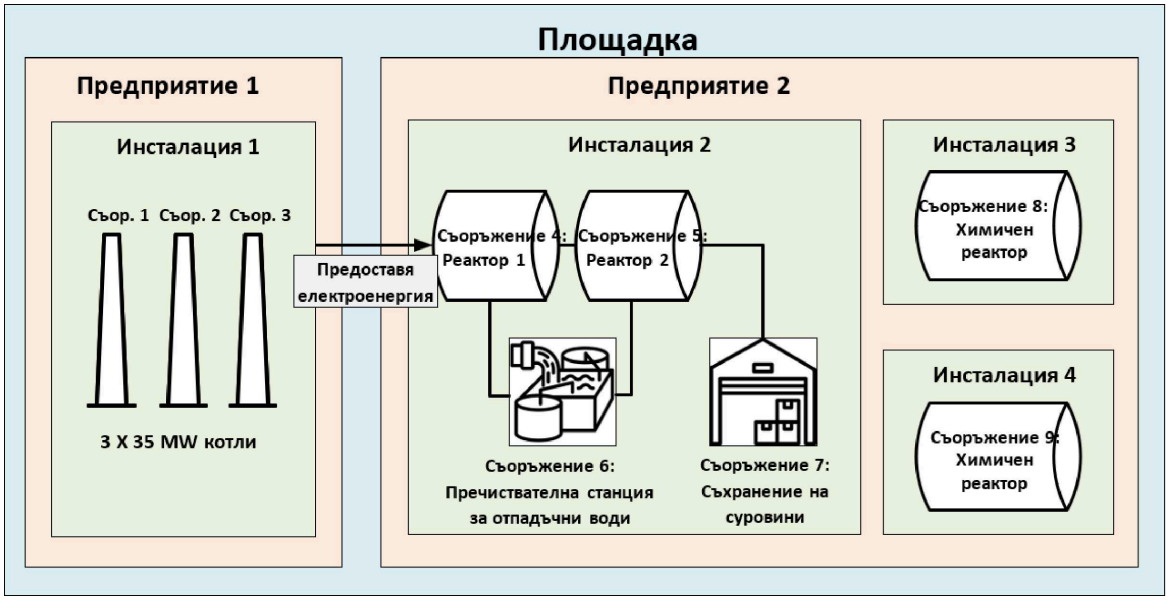
Пример за фармацевтичен обект

Фигура 5.7 илюстрира ситуацията, описана на фигура 5.6, но след като „Pharma Ltd“ е закупило и поело съоръжения 8 и 9 от „Supply Ltd“, обединявайки предприятия 2 и 3 в едно-единствено предприятие на площадката.

Фигура 5.7

Пример за фармацевтична площадка след промяна на оператора

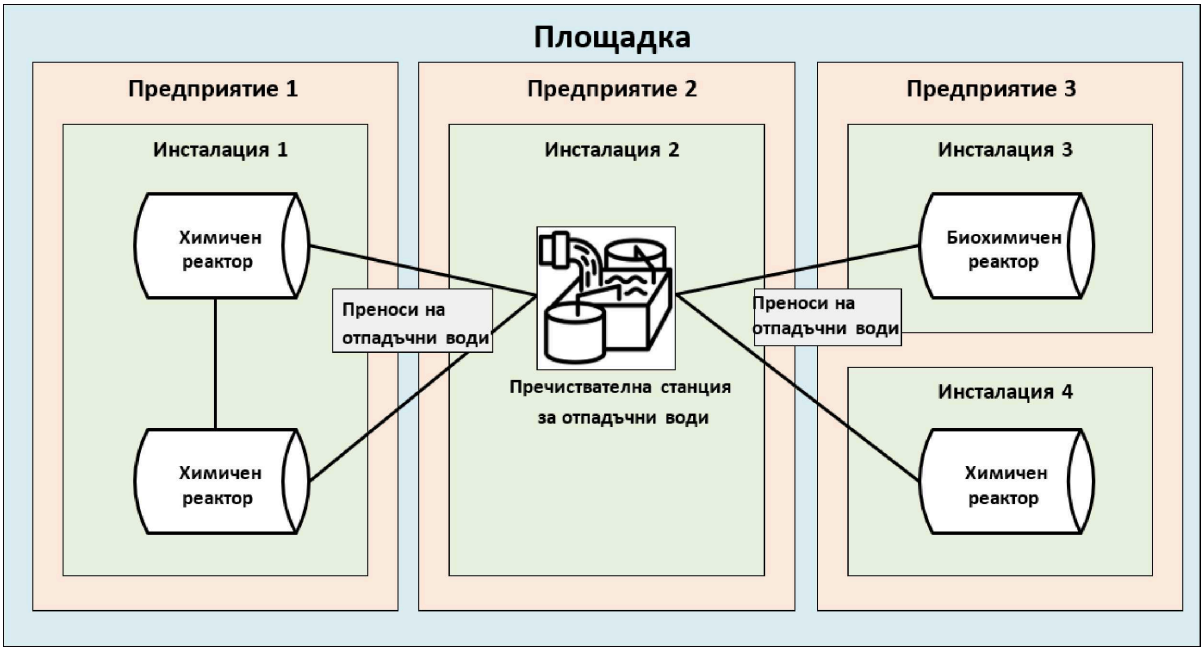
5.5. **Изхвърляне на води от множество инсталации на една и съща площадка**

Ако самостоятелно експлоатирана промишлена ПСОВ обслужва различни други предприятия на дадена промишлена площадка, тогава ПСОВ следва да бъде отделена и докладвана като друго предприятие и инсталация. Такъв е например случаят с дейност 6.11 от ДЕП, определена като „Самостоятелно третиране във външни инсталации на отпадъчни води, които не попадат в приложното поле на Директива 91/271/ЕИО и които се изпускат от инсталация, за която се прилага глава II“. Фигура 5.8 илюстрира този сценарий; ПСОВ има оператор, различен от инсталации 1, 3 и 4, и следователно образува едно предприятие с една инсталация. Поради това изпусканията на замърсители следва да се докладват за ПСОВ, ако праговете на замърсителите, посочени в приложение II към РПЕП, са превишени. Преносите на замърсители следва да се докладват за другите инсталации, ако те надвишават праговете, посочени в приложение II.

Ако самостоятелната ПСОВ на тази промишлена площадка е, при малко вероятен сценарий, комбинирана с градска ПСОВ с капацитет над 100 000 еквивалентни жители (ЕЖ, дейност 6 от РПЕП), се препоръчва тя да бъде докладвана като отделна инсталация, тъй като може да работи самостоятелно. В този случай всички преноси на отпадъчни води от инсталации 1, 3 и 4 към градската ПСОВ следва да се докладват като преноси на замърсители, при условие че надвишават праговете, посочени в приложение II към РПЕП.

Фигура 5.8

Пример за изхвърляния на води от множество инсталации на една и съща площадка, пречиствани от самостоятелно експлоатирана ПСОВ

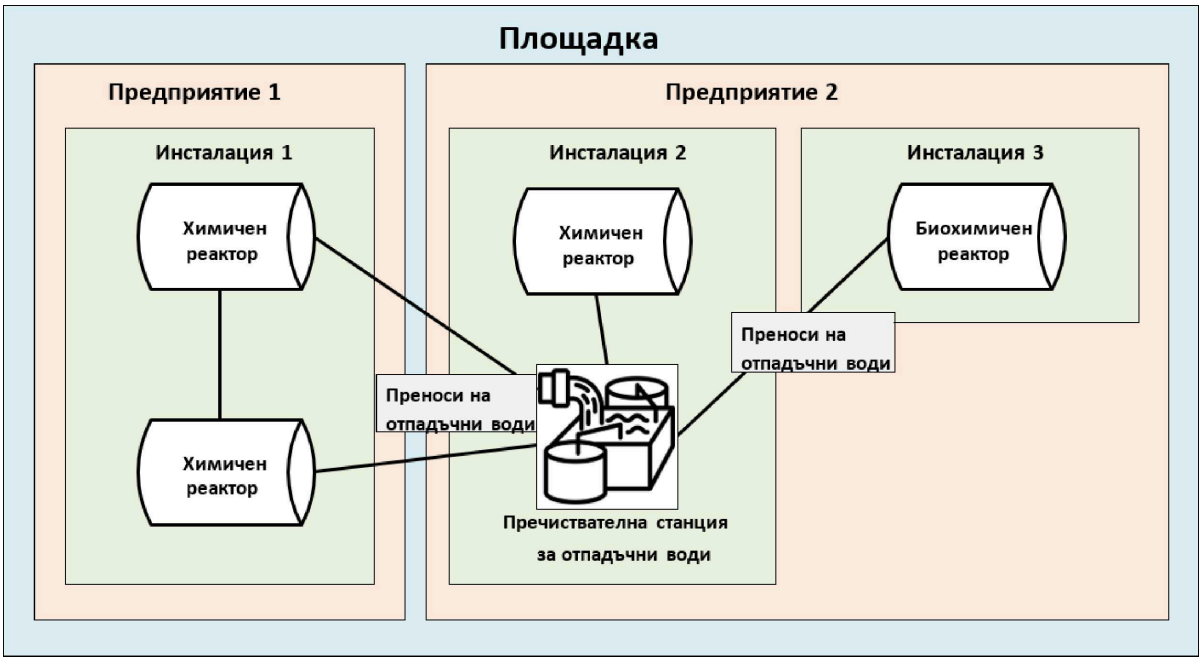

Фигура 5.9 показва случая, когато ПСОВ не е самостоятелна, тъй като има същия оператор като другите технически съоръжения. За този пример силата на техническата връзка между двете технически съоръжения на инсталация 2 се счита за достатъчно силна (от компетентния орган), за да се образува една инсталация. Техническата връзка обаче не се счита за достатъчно силна между химическия реактор, биохимичния реактор и ПСОВ, за да бъдат смятани всички за една инсталация. Преносите на отпадъчни води от химическия реактор в инсталация 2 не следва да се докладват, тъй като се считат за преноси на място, при условие че ПСОВ попада в обхвата на дейност 5.3, буква а) от ДЕП.

Това е обичайна практика и при докладването на дейност 5, буква в) в обхвата на предшественика на РПЕП (Европейския регистър за изпускането и преноса на замърсители (ЕРИПЗ), приложен от Регламент (ЕО) № 166/2006), когато видът на отпадъците е определен в приложение I към Директива 2008/98/ЕО под заглавия D8 и D9. От друга страна, ако ПСОВ не попада в обхвата на дейност 5.3, буква а) от ДЕП или не попада в обхвата на D8 и D9, преносите на отпадъчни води от инсталации 1 и 3 следва да се докладват като преноси на замърсители. И в двата случая инсталация 2 следва да докладва за изпусканията на замърсители, ако те надвишават праговете, посочени в приложение II към РПЕП.

Фигура 5.9

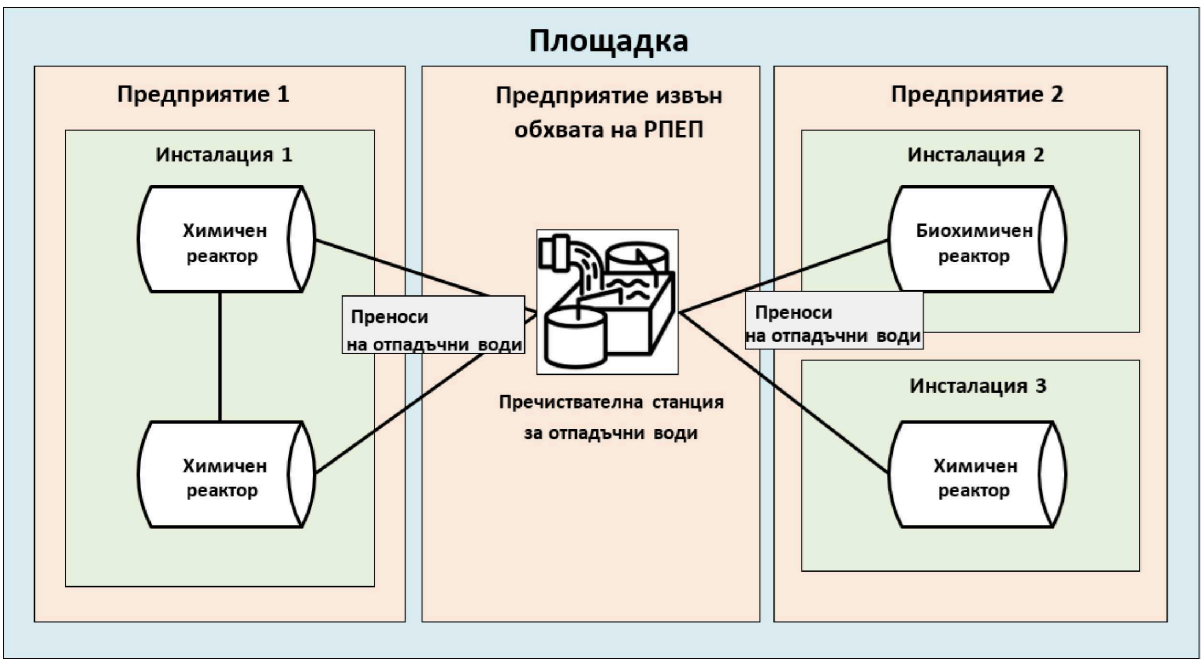
Пример за ПСОВ, технически свързана със съоръжение на същата инсталация

Фигура 5.10 представя сценарий, при който градска ПСОВ, обслужваща по-малко от 100 000 еквивалентни жители, е част от площадката (тъй като е функционално свързана с други съоръжения на площадката), но извършва дейност, която не е от ДЕП и не е от РПЕП. Инсталации 1, 2 и 3 ще докладват своите отпадъчни води като пренос на замърсители. Изхвърлянето на замърсители във водите от ПСОВ обаче не следва да се докладва по РПЕП, тъй като тази ПСОВ не попада в неговия обхват.

Фигура 5.10

Пример за изхвърляния на води от две инсталации към ПСОВ без дейности от ДЕП и РПЕП, експлоатирана от независим оператор

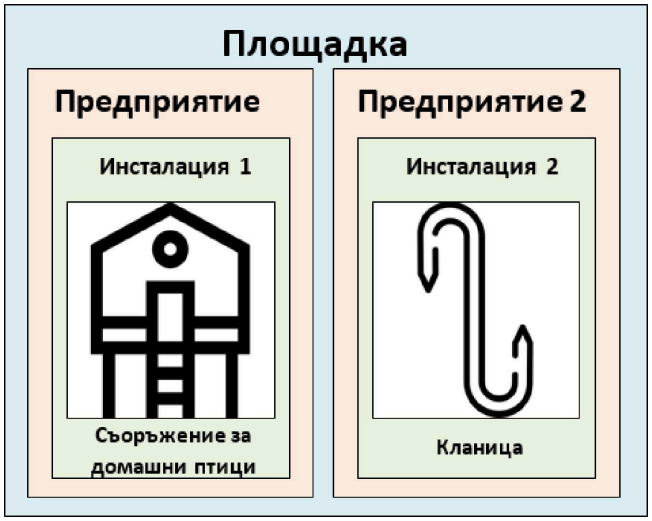

5.6. **Инсталации за интензивно отглеждане на птици или свине и кланици**

Кланиците често се намират в близост до интензивни селскостопански дейности. Фигура 5.11 илюстрира този сценарий, при който кланицата се управлява от „Abattoir Ltd“, а птицевъдната ферма — от „Poultry Ltd“. Дори ако тези технически съоръжения са тясно свързани, те въпреки това ще се считат за две отделни предприятия (предприятие 1 и 2) за докладване по РПЕП, тъй като имат различни оператори.

Фигура 5.11

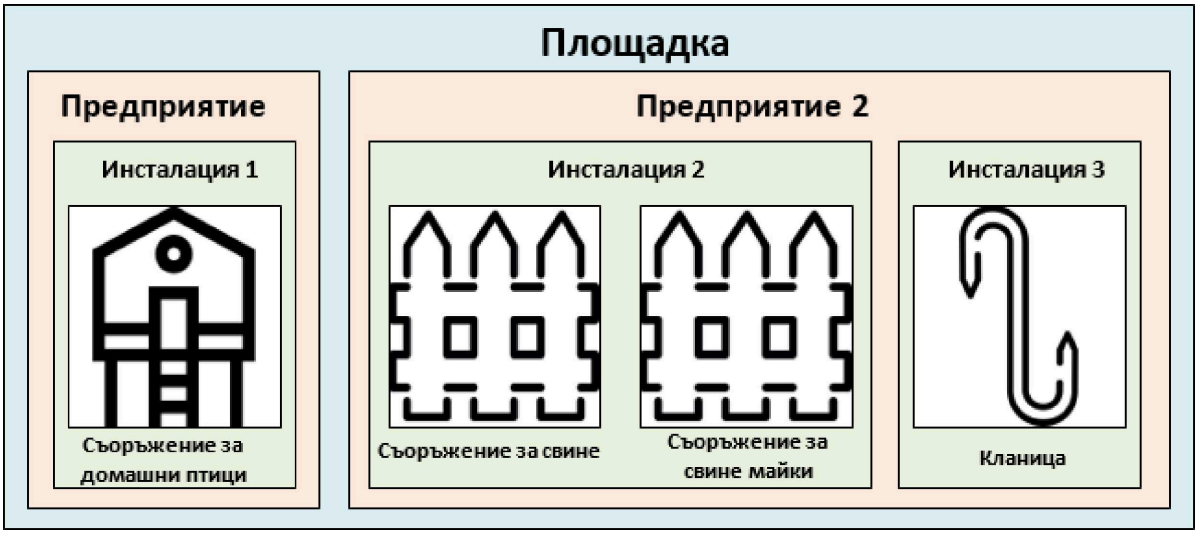
Обикновен пример за интензивна дейност по отглеждане на домашни птици и близка кланица

Ако обаче „Abattoir Ltd“ е създадено и експлоатира съоръжение за интензивно отглеждане на свине и съоръжение за свине майки в близост до кланицата, тези съоръжения ще се считат за едно-единствено предприятие, както е показано на фигура 5.12. В тази ситуация съоръженията за свине и свине майки и кланицата могат да образуват отделни инсталации в рамките на едно и също предприятие в зависимост от силата на техническата връзка, определена от компетентния орган.

Фигура 5.12

По-сложен пример за площадка за промишлено отглеждане на животни и преработка с различни оператори

5.7. **Сектори и дейности, които не са обхванати от ДЕП**

5.7.1. *Средни горивни инсталации*

РПЕП, ДЕП и Директива (ЕС) 2015/2193 (ДСГИ) имат различни изисквания за докладване. Изискванията по РПЕП се прилагат конкретно за по-големи СГИ с входяща топлинна мощност между 20 MW и 50 MW, когато не са обхванати от приложение I към ДЕП. Тези инсталации, както и по-малките СГИ, подлежат на редовни изисквания за докладване съгласно ДСГИ, които включват данни за действителните емисии, видове горива и използвани количества, както и капацитет, като всички те са на агрегирано равнище.

Съгласно изискванията за докладване на РПЕП по-големите СГИ (20—50 MW), образуващи една СГИ инсталация, трябва да се докладват отделно само когато не са част от инсталация по ДЕП. На площадка с инсталация, попадаща в обхвата на РПЕП, но **не** и в обхвата на ДЕП, СГИ на площадката с номинална входяща топлинна мощност от 20—50 MW трябва да се докладват като отделна инсталация. Вж. примера в раздел 5.7.3, в който открит рудник, който не попада в обхвата на приложение I към ДЕП, има СГИ като свой източник на електроенергия.

Всички отделни технически съоръжения за СГИ следва да бъдат докладвани като части от инсталация в рамките на СГИ. Емисиите следва да се докладват на равнище инсталация. Броят на инсталациите, които трябва да бъдат докладвани по РПЕП в дадено съоръжение за СГИ, ще зависи от техническите връзки, разгледани в раздел 4.3.2. Няколко СГИ, които заедно образуват инсталация с номинална топлинна мощност над 50 MW, попадат в обхвата на дейност 1.1 от ДЕП и следва да бъдат докладвани като инсталация, а не като СГИ.

Когато се докладват в Регистъра на ЕС за промишлените площадки, СГИ, които споделят общ комин, се считат за част от инсталацията. Съгласно ДСГИ горивните инсталации се обединяват, ако са свързани към общ комин или „като се отчитат техническите и икономическите фактори, отпадъчните газове от такива средни горивни инсталации биха могли, по преценка на компетентния орган, да се изпускат през един общ комин“, както е посочено в член 4 от ДСГИ. Този подход донякъде е в съответствие с определението и докладването на частите на ГГИ, но следва да се отбележат различните прагове на мощността, които определят всяка дейност (т.е. 20—50 MW или над 50 MW входяща топлинна мощност). В ДСГИ няма определение за „инсталация“; определението за оператор обаче е същото като в РПЕП. Поради това отговорностите на оператора, използвани в настоящия документ за определяне на обхвата на дадено предприятие, следва да се използват за определяне на предприятията и следователно ще определят инсталациите в предприятията.

Обикновено ще съществува връзка едно към едно между предприятието и инсталацията за СГИ за докладване по РПЕП. СГИ обаче може да има множество части от инсталация за докладване в Регистъра на ЕС за промишлените площадки.

5.7.2. *Подземни минни работи и свързаните с тях операции, включително добив на суров нефт или газ на сушата или в морето (когато не са обхванати от приложение I към ДЕП)*

Настоящата глава от насоките е за инсталации, които не са обхванати от дейност 3.6 от ДЕП.

Обикновено ще съществува връзка едно към едно между предприятието и инсталацията за подземни минни работи и свързаните с тях операции въз основа на оператора. Възможно изключение би било, ако има повече от една мина, например за различни материали, в непосредствена близост и тези мини се експлоатират от едно и също дружество. Тъй като няма техническа връзка между двете мини, тогава тази ситуация може да се счита за едно предприятие, обхващащо две инсталации.

При операции, свързани с нефт и газ, обикновено има съотношение едно към едно между предприятието и инсталацията. Едно нефтено и газово находище с много кладенци или платформи, експлоатирани от едно и също дружество, следва да бъде класифицирано като една инсталация. Това предполага, че съществува техническа връзка, когато кладенците: i) използват обща инфраструктура (напр. тръбопроводи, съоръжения за преработка, резервоари за съхранение, системи за изгаряне във факел); ii) работят като едно-единствено съоръжение с един и същ оператор; и iii) функционално зависят един от друг (т.е. експлоатацията на един кладенец влияе на профила на емисиите на друг). Ако има няколко оператори, едната площадка, определена от нефтеното и газовото находище, ще се счита, че разполага с множество предприятия. Ако обаче няма техническа връзка между различните кладенци, тогава те биха могли да се считат за различни инсталации. Както винаги, компетентният орган е този, който трябва да установи наличието на техническа връзка.

5.7.3. *Открити минни работи и каменодобив (когато не са обхванати от приложение I към ДЕП и когато площта на района, ефективно засегнат от добивните операции, е равен на 25 хектара)*

Настоящите насоки са за инсталации, които не са обхванати от дейност 3.6 от ДЕП.

Обикновено ще съществува връзка едно към едно между предприятието и инсталацията за минни работи и други операции. Изключение би било, когато дадено предприятие има повече от един работен фронт, който извлича различни видове материали, или когато дадено предприятие първоначално е обхващало една зона на експлоатация за конкретен минерал (напр. кариера) и друга зона на експлоатация за друг минерал. Следва да се отбележи, че новата дейност 3.6 от ДЕП се определя като „Добив, включително дейности по обработка на място като стриване, контрол на размера, обогатяване и усъвършенстване на следните минерали и руди в промишлен мащаб: боксит, хром, кобалт, мед, злато, желязо, олово, литий, манган, никел, паладий, платина, калай, волфрам и цинк“. Ако компетентните органи разработят набор от критерии за определяне на обхвата и границите на инсталацията за дейност 3.6 от ДЕП, които могат да бъдат приложими за подземните минни работи и откритите минни работи, които не са част от приложение I, тези критерии могат да се прилагат и за мините, които не са обхванати от ДЕП, както и за съгласуваност.

При типична експлоатация на кариерата дейностите включват откъртване на камъни чрез пробиване и взривяване. Кариерата е инсталация по РПЕП и основната ѝ дейност са открити минни работи и каменодобив (когато не е обхванатa от приложение I към ДЕП), т.е. попада в обхвата на дейност 5 от РПЕП. На място често има съоръжение за раздробяване, което може да е стационарно или подвижно. Стационарно съоръжение за раздробяване ще се счита за част от инсталацията и неговите емисии ще трябва да бъдат докладвани (вж. фигура 5.13).

Освен това площадката може да има енергиен източник, като например горивна инсталация, който да доставя енергия за различни дейности в предприятието. Ако тази горивна инсталация се квалифицира като дейност от РПЕП (напр. СГИ), тя ще бъде третирана като отделна инсталация по РПЕП ([15]) (както е показано на фигура 5.14).

Естествено, ако електроцентралата се експлоатира от различен оператор, тя ще образува второ предприятие с една инсталация. Ако електроцентралата е с мощност по-голяма от 50 MW, тя ще бъде класифицирана като дейност 1.1 (*Изгаряне на горива в инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 50 MW*). В противен случай, ако електроцентралата е с мощност под 20 MW, тогава тя ще попадне извън обхвата на РПЕП.

Фигура 5.13

Блок-схема на типична експлоатация на кариера

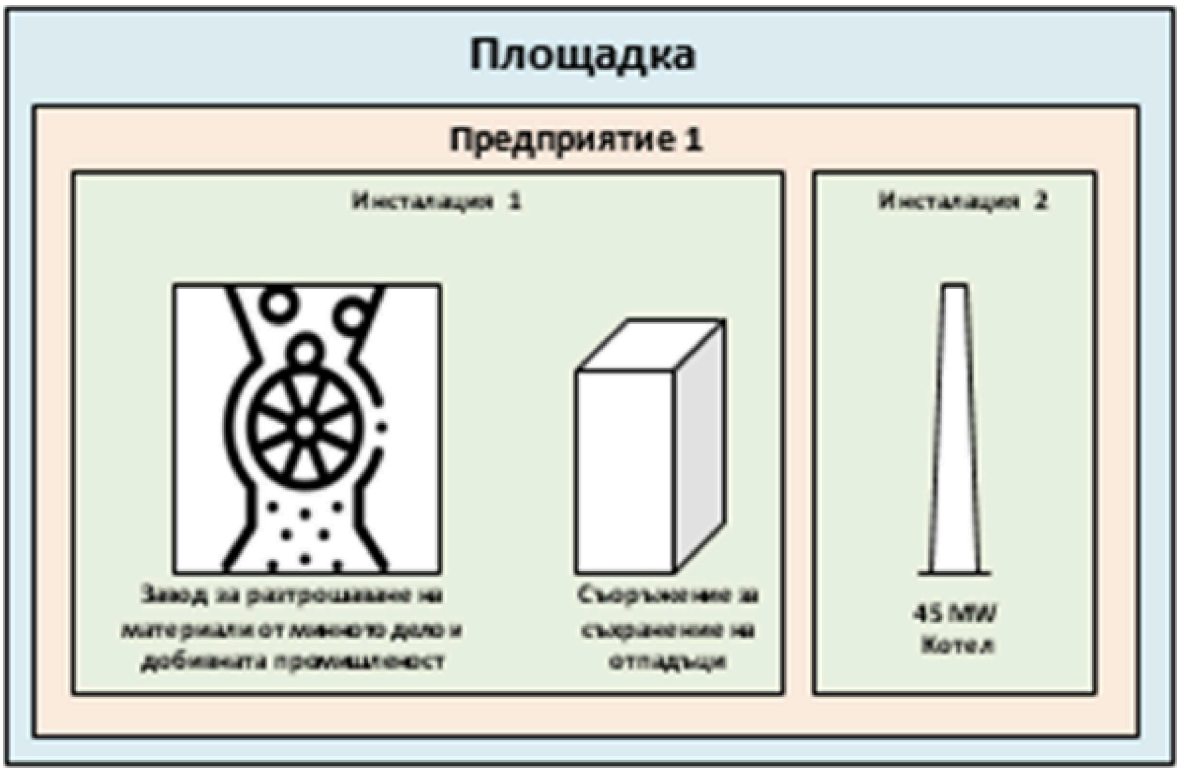
* Иконката от фигура 5.13 е предназначена единствено за илюстративни цели.

([15]) Средните горивни инсталации, които докладват съгласно РПЕП, са определени като „Дейности, посочени в член 2 от Директива (ЕС) 2015/2193 (когато не са обхванати от приложение I към Директива 2010/75/ЕС). […] с номинална входяща топлинна мощност най-малко 20 MW и под 50 MW“. СГИ не подлежат на докладване, ако са част от приложение I към ДЕП. Ако обаче те са енергиен източник на дейност, която не е обхванатa от ДЕП (какъвто е случаят в раздел 5.7.3), те следва да се докладват като такива, при условие че имат номинална входяща топлинна мощност от 20—50 MW.

Площадката може да включва също така съоръжение за съхранение на неопасни отпадъци за събирането на отпадъци от различните дейности на площадката (вж. фигура 5.14), но това не е дейност от РПЕП и следователно не се счита за отделна инсталация. Ако обаче съоръжението за отпадъци е предназначено за събиране на опасни отпадъчни материали, например отработени масла, и има капацитет от 50 тона или по-голям, то ще попадне в обхвата на дейност 5.5 от ДЕП и ще образува отделна инсталация за целите на докладването по РПЕП, освен ако не попада в обхвата на Директива 2006/21/ЕО относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии.

Фигура 5.14

Схема на типична кариера с електроцентрала и складово съоръжение за неопасни отпадъци

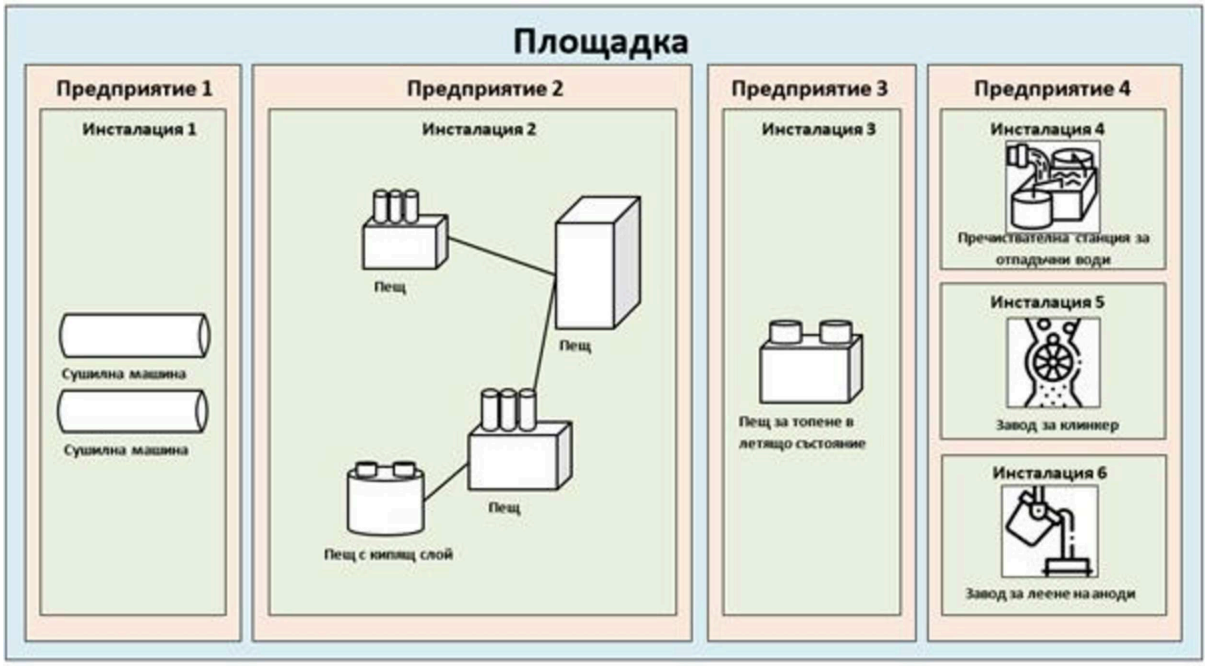

Фигура 5.15 илюстрира сложна експлоатация на открити минни работи, при която има четирима различни оператори и следователно четири предприятия. Предприятие 1 се състои от две технически съоръжения, образуващи една инсталация, експлоатирани от „Дружество А“. Предприятие 2 включва четири технически свързани съоръжения, експлоатирани от „Дружество Б“. Предприятие 3 има едно самостоятелно експлоатирано техническо съоръжение, управлявано от „Дружество В“. Предприятие 4 има три инсталации (без техническа връзка между съоръженията), експлоатирани от „Дружество Г“.

Освен това на цялата площадка може да се използва различно мобилно оборудване, което работи в различни предприятия по различно време. Тъй като обаче това са мобилни устройства, техните емисии не следва да бъдат включвани в докладването за която и да е конкретна инсталация.

Фигура 5.15

Пример за сложна експлоатация на открити минни работи

5.7.4. *Градски пречиствателни станции за отпадъчни води (с капацитет, съответстващ на 100 000 еквивалентни жители или повече)*

Обикновено ще съществува връзка едно към едно между предприятието и инсталацията за градска ПСОВ. Възможно е обаче отделна, но свързана дейност по събиране и третиране на утайки или инфилтрат от депата да се извършва от едно и също дружество и да се намира в същото предприятие. В този случай в предприятието ще има две или повече инсталации.

Когато оператор на промишлена инсталация притежава градска ПСОВ (или ако неговата инсталация за отпадъчни води действа и като общинска пречиствателна станция за отпадъчни води), е препоръчително това да се докладва като две различни инсталации. Тогава промишлената инсталация следва да докладва за непряко изпускане (пренос на замърсители) към за градската ПСОВ (при условие че преносът е над праговете, определени в приложение II към РПЕП).

5.7.5. *Аквакултури на базата на фураж с годишен производствен капацитет, надвишаващ 500 тона*

По отношение на определението за предприятия се прилага същият принцип, използван при докладването по Регламента за ЕРИПЗ (вж. раздел 4.2). Инсталациите за аквакултури обикновено имат няколко заграждения, канали или резервоари, управлявани от един и същ оператор. Очаква се известна географска близост между инсталациите, за да се считат едно и също предприятие. Например това могат да бъдат няколко клетки, разположени в залив до един и същ остров, ако принадлежат на един и същ оператор. Клетките на различни отделни места по крайбрежието на различни малки острови от архипелаг, които се събират на едно място, също ще се считат за едно и също предприятие, ако имат един и същ оператор.

При определянето на тази дейност праговата стойност на капацитета се прилага на равнището на инсталацията. Поради това при определянето на броя на инсталациите в рамките на едно предприятие следва да се внимава, за да се избегне неволно попадане на инсталацията под праговата стойност на капацитета, определена в приложение I към РПЕП. Следователно определението за „техническа връзка“ е важно (вж. раздел 4.1). Техническата връзка в предприятие за морски аквакултури означава, че множество клетки, заграждения или съоръжения са физически или функционално свързани например чрез споделена инфраструктура (хранене, водни системи, мониторинг) или логистика (например централна точка за съхранение на фураж, химическа обработка, събиране и отстраняване на отпадъци) и се управляват като една производствена операция.

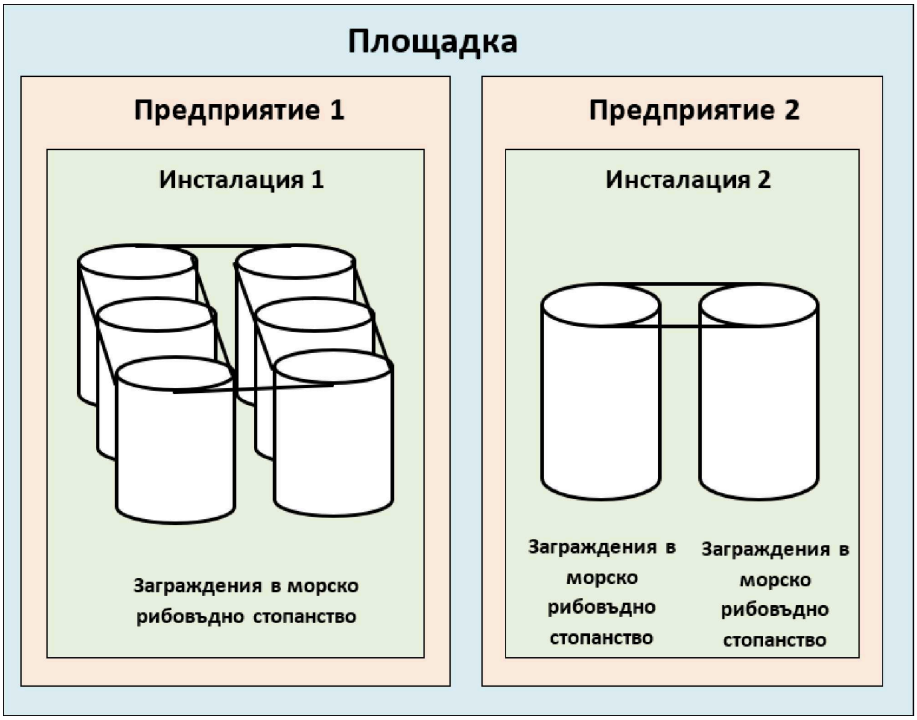
Въпреки че различните водни видове могат да породят различни опасения за околната среда, тяхното наличие само по себе си не е основателна причина за разделяне на едно и също предприятие на множество инсталации, тъй като описанието на тази дейност не е свързано с видовете. В рамките на дейността, свързана с аквакултурите, може да има случаи, в които едно дружество притежава набор от заграждения, но някои заграждения са (временно) споделени с друго дружество/оператор. В този случай наборът от заграждения следва да се разглежда като едно предприятие въз основа на собствеността на заражденията. Собственикът ще отговаря за докладването на всички емисии от всички оператори, които използват неговото(ите) заграждение(я). Моля, имайте предвид, че използването на термина „собственик“ в този контекст е

изключение от общото използване на термина „оператор“ в настоящия документ с насоки. В ситуация, когато компетентен орган реши да определи количествено изпусканията от името на оператора, както е предвидено в член 6, параграф 9 от РПЕП, не е необходимо операторите да го правят сами и да ги докладват на своите органи.

Фигура 5.16 представя сценарий, при който всеки от двамата оператори управлява рибовъдно стопанство с различен брой индивидуални заграждения за риба. Тези заграждения обикновено са свързани помежду си, създавайки техническа връзка, която образува така нареченото стопанство в сектора на аквакултурите. От друга страна, фигура 5.17 изобразява малко по-различен сценарий, при който инсталация 1 и инсталация 2 са собственост на едно и също дружество, но могат да държат риба, принадлежаща на други дружества. Както е обяснено по-горе, тези инсталации принадлежат към едно предприятие (предприятие 1) въз основа на собствеността. Освен това фигура 5.17 включва голям резервоар за риба, експлоатиран от друго дружество, който представлява отделно предприятие.

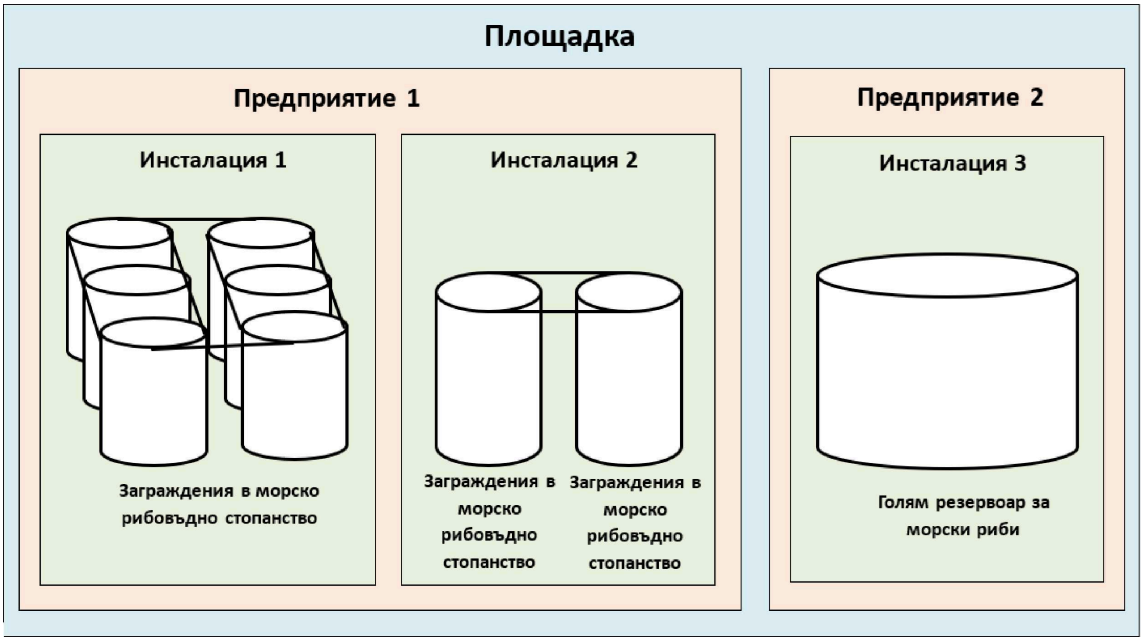
Фигура 5.16

Пример за морско рибовъдно стопанство с двама оператори

Фигура 5.17

Пример за морско рибовъдно стопанство с повече от един оператор

5.7.6. *Инсталации за строителство и/или разглобяване за скрап на кораби, както и за боядисване или отстраняване на бои от кораби, които имат капацитет да приемат кораби с дължина 100 метра или по-голяма*

Тази дейност (дейност 8 от РПЕП) обхваща много различни процеси (т.е. строителство, разглобяване, боядисване или отстраняване на боя). В повечето случаи дадена инсталация ще извършва само един от тези процеси. Това обикновено ще доведе до връзка едно към едно между предприятието и инсталацията за тази дейност. Много голям комплекс, притежаван от един и същ оператор, обаче би могъл да има различни участъци, предназначени на всяка от тези дейности (например един участък за строеж на кораби и друг за боядисването им; като и двата участъка са за кораби с дължина 100 метра или по-голяма). В този случай следва да се докладват две инсталации в предприятието, тъй като въздействията върху околната среда са различни и процесите не са свързани.

5.7.7. *Електролиза на вода за производство на водород в промишлен мащаб — инсталации, които не попадат в обхвата на приложение I към ДЕП*

Тази дейност обхваща инсталации, извършващи електролиза на вода, която не попада в обхвата на дейност 6.6 от ДЕП (определена като „Електролиза на вода за производство на водород, когато производственият капацитет надвишава 50 тона дневно“). Компетентните органи следва да използват същите критерии за определяне на инсталациите като тези в обхвата на дейност 6.6. Това е така, защото дейността е същата, но с различни прагове на капацитет.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В настоящия документ с насоки се предоставя подробна информация как докладващите лица следва да идентифицират и докладват площадките, предприятията и инсталациите съгласно РПЕП. В документа се подчертава йерархичната структура за докладване, изисквана съгласно РПЕП и ДЕП, въз основа на Регламента INSPIRE, чиято цел е да улесни интегрирането на пространствени и екологични данни за изготвянето на политики.

В насоките се обясняват разликите и връзките между площадките, предприятията и инсталациите, включително критериите за идентифициране на техническите съоръжения, стационарните инсталации и пряко свързаните с тях дейности. В него също така се обръща внимание на сложността при определянето кога множество инсталации следва да се считат за част от едно предприятие въз основа на технически връзки и оперативни зависимости.

Анализът на набора от данни в Регистъра на ЕС за промишлените площадки за 2022 г. показва, че повечето предприятия имат връзка едно към едно с инсталациите, с някои различия между държавите членки.

Сложните ситуации ще изискват разглеждане на всеки отделен случай и могат да се наложат консултации с авторите на разрешителни от компетентния орган с ЕИП или с Комисията. Можете да се свържете с бюрото за помощ на промишлеността на ЕАОС на адрес industry.helpdesk@eea.europa.eu.